

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Право

МВС оголосило про реформу ДАІ

▶ СТОР. 7

Проблема очима власкора

На папері все гладко. Забули про ями

▶ СТОР. 11

Культура

Правду про історію «Новоросії» нагадає генічеський митець

▶ СТОР. 13

№ 12 (6016) СУБОТА, 24 СІЧНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Біометричні паспорти: ажіотаж спав — процес пішов

1300 паспортів нового зразка для виїзду за кордон найближчими днями буде видано власникам. Понад сотня українців уже отримали нові документи. «Загалом, починаючи з 12 січня, прийнято понад 35 тисяч заяв на оформлення паспорта для виїзду за кордон, із них понад 15 тисяч — біометричні», — заявив під час брифінгу у столиці глава державної міграційної служби України Сергій Радутний. Українців не лякають ні процес самого «відбору» біометричних даних, ні розмиті перспективи скасування віз до ЄС. По нові чіповані документи й досі вишиковуються черги. Хоча, звичайно, і не такі, як були тиждень тому. Як отримують біометричні паспорти у столиці, бачили журналісти «Голосу України».

▶ СТОР. 10

На знімку: ***оператор під час сканування відбитка пальця для біометричного паспорта.***

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

НАТО збільшує присутність у Східній Європі

Генсек НАТО назвав Росію загрозою європейській безпеці. Про це **Єнс Столтенберг заявив у Софії на спільній із президентом Болгарії Росеном Плевнелієвим прес-конференції.** Він наголосив, що дії Кремля в Україні порушують норми міжнародного права й загрожують засадам європейської безпеки.

«Усі бачать, що Болгарія та інші східноєвропейські країни потребують розширення сил НАТО, тому Альянс вжив певних заходів для їхньої безпеки. Ми збільшили кількість військовослужбовців, навчань і кораблів у Чорному морі», — заявив Єнс Столтенберг.

▶ СТОР. 6

Оновили обладнання казенним коштом

Партію медапаратури на 675 тисяч гривень, придбану коштом облради, отримала Херсонська дитяча лікарня. Вперше за останнє десятиріччя тут оновили обладнання відділень анестезіології, хірургії новонароджених та недоношених малюків, ендокринології та нефрології. Це і шприцові насоси, і комплекс інтенсивної терапії, дві установки для обробки рентгенограм, оптичні збільшувальні системи для хірургічних операцій і навіть новий автоклав замість «ветерана». Той взагалі відпрацював у медзакладі з 1978 року.

Керівник лікарні — Герой України Людмила Ляпецька зазначає: не менш цінною була і допомога з ремонтом даху головного корпусу за 290 тисяч бюджетних гривень. Адже крізь діри у старій покрівлі після дощу та снігу вода текла просто до шостого поверху, де містяться операційний блок, реанімація та рентгенкабінет, **передає наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ Сєвєродонецька ТЕЦ має намір перейти на вугільне паливо — техніко-економічне обґрунтування вже готове. А от вибір технології поки що обговорюють. Варіантів є два: водно-вугільне паливо за китайською технологією та спалювання вугілля в циркуляційному киплячому шарі, що пропонують американці, **інформує наш луганський власкор Алла АНТІПОВА.**

■ У Кременчуку співробітники СБУ та прокуратури затримали керівника місцевого центру з надання послуг, пов'язаних із використанням транспортних засобів. За інформацією правоохоронців, вони задокументували факт отримання очільником МРЕВ неправомірної вигоди, тобто хабара, в розмірі 2500 гривень «за реєстрацію автомобіля», **передає наш полтавський власкор Василь НЕЙЖМАК.**

Мінагропрод пропонує запровадити відкритий реєстр аграріїв, що претендують на держпідтримку, — *«АПК-Інформ»*

«Ми даватимемо ворогові по зубах»

Таку заяву зробив Президент Петро Порошенко під час наради з силовиками, на якій розглядали план подальших кроків з протидії терористам

Глава держави повідомив, що запропонував нагородити десантників-»кіборгів», які героїчно тримали оборону Донецького аеропорту. «Ми скоординували дії, підтягнуто резерви, і якщо ворог не хоче дотримуватися режиму припинення вогню, якщо не хоче припинити страждання мирних людей, українських селищ і міст, ми будемо давати по зубах», — сказав він.

Українське військо успішно відбивало атаки по всьому фронту, відзначив на початку зустрічі Петро Порошенко. «Відбулися справжні танкові бої. Ми перемогли в них», — повідомив глава держави. Він поінформував про захоплення ворожих БТР та БМП, знищення трьох ворожих танків і двох машин з боєприпасами. «Противник заплатив високу ціну за те, що авантюрно намагається нападати на наші Збройні Сили», — заявив Петро Порошенко, наголосивши: «По всій лінії фронту ми міцно тримаємо позиції, незважаючи на те, що інтенсивність обстрілів у десять разів перевищувала ту, що була до початку інтенсивної фази бойових дій».

За дорученням Президента секретар РНБО Олександр Турчинов відвідав зону бойових дій і безпосередньо був у районі зіткнення. **Як повідомляє прес-служба глави держави,** за підсумками бою прийнято рішення нагородити орденами «За мужність» екіпажі танків першої зведеної роти першої окремої танкової бригади, яка «продемонструвала надзвичайно високий героїзм і своїми діями зупинила танкову навалу противника». Особливо відзначили екіпаж під командуванням сержанта Треноги, солдата Сухоніна. «Саме на таких воїнах тримається українська армія», — сказав Президент.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Охорону стратегічних об'єктів посилять

А громадян закликають повідомляти про підозрілих осіб

Про це йшлося під час учорашньої селекторної наради Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка з керівниками облдержадміністрацій та за участі секретаря Ради національної безпеки та оборони Олександра Турчинова, голови СБУ Валентина Наливайченка, міністра внутрішніх справ Арсена Авакова та голови Держслужби з надзвичайних ситуацій Сергія Бочковського.

ДОСЛІВНО

Арсеній Яценюк: «Я проїхав декілька об'єктів інфраструктури по Київській області, зокрема, мостів, і, м'яко кажучи, вкрай незадоволений тим, як ці об'єкти охоронялися до сьогоднішнього дня».

Глава уряду насамперед доручив взяти кількасот об'єктів загальнодержавного значення під обов'язкову охорону силових структур. «Є кілька сотень об'єктів загальнодержавного значення, які після сьогоднішнього рішення підлягають обов'язковій охороні Міністерством внутрішніх справ, Національною гвардією та Службою безпеки України», — сказав він та, не розкриваючи подробиць, додав, що йдеться про порти, аеропорти, деякі залізничні об'єкти, гідротехнічні споруди та електростанції. Крім того, облдержадміністрації та місцеві представництва силових структур мають ухвалити відповідні рішення стосовно важливих об'єктів місцевого значення.

«Ситуація непроста. Але наше завдання — щоб люди почувалися в безпеці, а ключові об'єкти інфраструктури, які мають стратегічне значення як для держави в цілому, так і для кожного міста і кожної області, повністю охоронялися», — підкреслив А. Яценюк та зауважив, що, на жаль, поки що рівень охорони таких об'єктів його не задовольняє.

Прем'єр поставив чітку вимогу: «Як керівник цивільної оборони я вимагаю, щоб голова адміністрації, начальник місцевої міліції, керівник Служби безпеки, керівник Служби з надзвичайних ситуацій на місцях, керівники стратегічних підприємств, які знаходяться у вас на території, проводили щоденну оперативну нараду з питання координації роботи з безпеки громадян та об'єктів інфраструктури в кожній окремій області».

Так само А. Яценюк незадоволений тим, як керівники деяких областей поставилися до підготовки остаточних мобілізаційних планів: «Вимагаю, щоб кожна область подала остаточні мобілізаційні плани національної економіки на випадок того, якщо нам треба буде повністю переходити на військові рейки».

На думку прем'єра, зменшенню терористичної загрози також сприятиме подвоєння кількості патрулів та ширше залучення до цієї роботи громадськості та працівників підприємств і організацій, а також налагодити обмін інформацією з усіх камер відеоспостереження, незалежно від того, де вони встановлені. У зв'язку з цим А. Яценюк також доручив обговорити з власниками відеокамер питання збереження інформації.

За словами секретаря Ради національної безпеки і оборони Олександра Турчинова, аналіз останніх подій свідчить не тільки про активізацію агресивних спроб прорвати рубежі оборони на сході України, а й про «цілеспрямовану реалізацію Російською Федерацією заходів з дестабілізації ситуації в країні, зокрема, шляхом організації терористичних атак в різних регіонах України».

Як приклад антитерористичного відпрацювання територій О. Турчинов навів ситуацію в Харкові та зазначив, що перед СБУ та МВС поставлено завдання з локалізації діяльності, затримання та арештів осіб, які підозрюються в причетності до терористичних акцій, сепаратизму або до сприяння та фінансування сепаратистської діяльності.

«Саме ці люди — це п'ята колона, яка всіляко допомагає агресору. Вона є найбільш сприятливою базою для збору, передачі інформації та сприяння вчинення терактів», — підкреслив секретар РНБО та закликав громадян повідомляти на телефони «гарячої лінії» інформацію про підозрілих осіб та предмети.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Хочуть покласти край корупційним схемам на митницях

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Робоча група Комітету з питань запобігання та протидії корупції розглянула проблему зловживання і корупційних схем на митницях. До прикладу взяли Волинську митницю, з якої до депутатів надходить багато повідомлень про тіньові схеми ухилиння від сплати податків.

Зокрема, через ввезення автомобілів за заниженою вартістю у розібраному вигляді. На засіданні наводилися такі факти: підприємці-імпортери іноземних авто використовують такі схеми — на західних ринках купують популярні марки авто «Мерседеси», «БМВ», на території Польщі ці машини розбирають і ввозять в Україну поагрегатно, кузовами без сплати мита. А вони продовжують діяти, стверджують депутати.

Представники громадських організацій автоімпортерів та автоперевізників наводили факти, що на митницях діють різні правила стосовно різних фірм — для обраних «зелене світло», надаються преференції.

В. о. начальника Волинської митниці Андрій Андріїків переконував, що на очолюваній ним віднедавна митниці тіньо500 євро, або до 50 кг. Однак аргументи керівника Волинської митниці лунали необгрунтовано. Парламентарії наводили факти й інших зловживань на митниці. Обранців шокувало також те, що на Волинській митниці досі працюють майже 30 «людей Калєтніка» — екс-керівника митної служби та колишнього першого заступника Голови Верховної Ради за часів Януковича Ігоря Калєтніка, за керування якого митницею і було започатковано вищезгадані тіньові схеми.

Керівник робочої групи, секретар комітету Дмитро Добродомов (фракція БПП) запропо-

Секретар комітету Дмитро Добродомов (ліворуч), перший заступник голови комітету Юрій Савчук.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

потім збирають в Україні і продають як нові авто за високими цінами. Окрім того, такі фірми автоімпортери реєструються в офшорних зонах. По кожному ввезеному автомобілю недобори митних зборів становлять 12—15 тисяч доларів. І хоча уряд поставив завдання покласти край таким схемам, ві схеми ухиляння від сплати податків уже не діють, порушено кримінальні справи. Посадовець продемонстрував слайди. І задля збільшення надходжень до державної казни навіть запропонував депутатам зменшити дозволене законом безмитне перевезення товару на одну людину в розмірі

нував затребувати від керівника Волинської та інших митниць декларації про доходи, щоб порівняти їх зарплати та реальну власність. Комітет також проведе службове розслідування стосовно ситуацій на митницях у межах своїх повноважень.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Кожна область повинна подати мобілізаційні плани економіки на випадок переведення на військові рейки

Під дію Закону «Про очищення влади» потрапили понад 300 осіб

На сьогоднішній день під дію Закону «Про очищення влади» вже потрапили 374 особи, з яких половина — працівники прокуратури і представники центральних органів виконавчої влади. Ці люди не зможуть протягом десяти років працювати в державних установах. Про це під час брифінгу заявили голова Комітету Верховної Ради з питань запобігання і протидії корупції Єгор Соболєв та представник Міністерства юстиції Тетяна Козаченко.

За словами парламентарія, нині розробляють поправки до закону, які дадуть змогу Президенту подавати на затвердження парламенту прізвища військових, котрі спроможні захистити Батьківщину, щоб люстрація їх не зачепила. «Я не розумію, чому генерала Геннадія Воробйова, який потрібен країні, звільнили. А, приміром, керівник міліції Києва та прокурор Донецька, потрапляючи під люстрацію, працюють. Тому тут проблема не в законодавстві, а в тому, що керівництво держави не хоче очищення влади», — наголосив Єгор Соболєв.

Народний обранець повідомив, що найкращі журналісти країни ввійшли в громадську раду з контролю за люстрацією. Сьогодні дуже багато інформації вже перевіряють, у тому числі за допомогою відповідного департаменту Мін'юсту. Суспільство, переконаний Єгор Соболєв, може змусити керівництво держави виконати цей закон, а також виявляти його порушників. Адже без люстрації не переможемо у війні за незалежність.

Парламентарій упевнений, що за відставку Генерального прокурора збереться достатньо підписів народних депутатів, і Верховна Рада обов'язково розгляне недовіру до Віталія Яреми.

За словами Тетяни Козаченко, друга хвиля очищення влади вже розпочалася.

Цього місяця завершується проведення люстрації в Міністерстві юстиції. Паралельно йде перевірка керівників усіх силових відомств, які брали участь у затриманні активістів, порушенні їхніх прав і свобод під час акцій мирного протесту та Революції Гідності. Також нині відбувається перевірка в судах, яка розпочалася ще в грудні минулого року і триватиме майже весь поточний рік.

Вона розповіла, що на сайтах судів вивішено накази: де проводиться перевірка, а також декларації і заяви кожного представника Феміди щодо відомостей, відображених у декларації. Тому громадськість може долучитися до цих процедур.

Тим часом учора біля адміністрації глави держави представники Громадського люстраційного комітету провели акцію «Президент і люстрація: 100 днів саботажу» **(на знімку)** з вимогою звільнити осіб, які підпадають під дію Закону «Про очищення влади». Активісти передали Петру Порошенку список із прізвищами 33 чиновників, котрі мають бути позбавлені державних посад.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Чому й досі не ратифіковано Римський статут

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Чому не покарано жодного високопосадовця, відповідального за лютневі події минулого року? Це питання турбує не тільки наше суспільство, а й зарубіжних партнерів. Їм важко зрозуміти, якої підтримки ми просимо в них, якщо самі не робимо нічого, щоб покарати винних і не допустити подібного в майбутньому. Зарадити міг би Міжнародний кримінальний суд, так званий Гаазький трибунал. До компетенції цього органу входить переслідування осіб, відповідальних за геноцид, військові злочини, злочини проти людства та агресію. Однак Україна й досі не ратифікувала Римський статут, згідно з яким 17 липня 1998 року суд утворено. Наша країна підписала цей документ у січні 2000 року. Однак пізніше, у 2001-му, Президент Леонід Кучма звернувся із поданням до Конституційного Суду, щоб отримати висновок про відповідність Римського статуту нашому Основному Закону. Отоді ми й зупинилися перед фактом, що статтю 124 розділу VIII про судоустрій необхідно доповнити положенням, яке дасть змогу нашій країні визнавати «юрисдикцію Міжнародного кримінального суду на умовах Римського статуту Міжнародного кримінального суду». Минулій владі не вистачило тринадцяти років, щоб прийняти ці зміни до Конституції і зробити можливою ратифікацію статуту. Тиждень тому такий законопроект зареєстровано у Верховній Раді за авторством народного депутата Віталія КУПРІЯ. Документ №1788 уже зібрав 155 підписів парламентаріїв і тепер очікує схвалення в комітеті. Нам вдалося поспілкуватися з автором проекту змін.

— Віталію Миколайовичу, на ці зміни до Конституції ми чекаємо вже довго. Вочевидь, у попередньої влади не було політичної волі їх ухвалювати через особисті побоювання. Де гарантія, що теперішня влада, тим паче за умов фактичної війни, захоче приєднуватися до Римського статуту?

— Думаю, жоден Президент, який прагне мати повноту влади і, як заведено на посттоталітарному просторі, імунітет від закону, не захоче мати справу із такою додатковою інстанцією, яку не можна підкупити, з якою не можна домовитися ані політично, ані за хабарі. Розумію, чому нинішнє керівництво не прагне імплементації цього статуту, а відтак і цих дуже простих змін до Конституції, які вкладаються в одне речення. Водночас є політики досить високого рангу, які вважають, що це може зіграти на руку Росії. Начебто ця країна може задокументувати якісь окремі випадки злочинів проти людяності і передати їх на розгляд Міжнародного кримінального суду. Ідеться навіть не про Президента, а, наприклад, про командирів, які віддавали накази на застосування хоча б тих самих «Градів». Адже це неточна зброя, яка може призвести до жертв серед мирного населення. Але такі побоювання, як на мене, необґрунтовані, бо цей суд застосовує заходи впливу тільки тоді, коли очевидним є умисел здійснити такий злочин. Окрім того, передбачається субсидіарність, коли злочин спочатку має розслідувати внутрішня система правоохоронних органів, і жодна міжнародна інстанція не може втручатися. Фактично, зовні втручатимуться тільки якщо нам не під силу розслідувати якусь справу і ми просимо допомоги, або не хочемо розкривати якийсь злочин. Нині маємо достатнє фінансування правоохоронних органів і немає підстав вважати, що не зможемо розслідувати окремі злочини. А коли йдеться про злочини проти людяності, про масові вбивства, допомога нам не завадить.

— Під вашим законопроектом підписалися 155 народних обранців, але серед них немає підпису голови профільного Комітету з питань правової політики та правосуддя Руслана Князевича. Чи означає це, що документ матиме певні труднощі із проходженням до сесійної зали?

— Звісно означає. Цей мій колега по фракції («Блок Петра Порошенка». — **Авт.**), він був одним із перших, до кого я підходив з пропозицією підтримати ці зміни. Свою відмову аргументував саме тим, що це може бути вигідно Росії. Але мене турбує, що ця людина довго була представником Президента в парламенті. Чи не узгоджено цю позицію з главою держави? Якщо так, то незрозуміло, як ми взяли на себе зобов'язання, згідно зі статтею 8 Угоди про асоціацію із ЄС, ухвалити Римський статут шляхом внесення змін до Конституції?

Цього тижня ми провели круглий стіл з учасниками міжнародної спільноти, серед яких було троє ініціаторів створення Міжнародного кримінального суду. Прийшли також голови і члени комітетів Верховної Ради, представники громадськості. Я зробив публічну заяву про необхідність створення громадського тиску на керівництво держави, на високопосадовців, щоб вони заявили свою чітку позицію «за» чи «проти». Якщо «проти», то незрозуміло, як виконувати обов'язки перед Європейською спільнотою і як пояснити це людям, в іншому разі ми вимагаємо рішучих дій для розгляду питання в парламенті. Це залежить тільки від політичної волі. На останньому засіданні комітету в цьому скликанні голова може поставити питання про внесення проекту змін у порядок денний. Згідно з процедурою, документ має розглянути Конституційний Суд. Якщо так станеться, на березень-квітень можна очікувати ратифікації статуту. Інакше питання перейде на осінь. Поки що нас на засідання комітету не запрошували, а отже, питання на порядку денному, я так розумію, не стоїть. Це турбує і депутатів, які підписалися під документом, і громадськість, і мене особисто як учасника Майдану.

Я подавав заяву, щоб визначитися з позицією стосовно цього питання на засіданні нашої фракції. Минуло вже десять днів, і жодної реакції немає. Це видається бойкотом, бо «потрібні» документи ухвалюють за один день. Просять невідкладно проголосувати за те, чого в очі не бачив.

— Підтримуєте такий підхід?

— Ні. Вирішив не голосувати за законопроекти, які мені кидають на стіл працівники апарату, а я не маю можливості навіть прочитати висновки експертів.

— То, може, ця мовчанка від фракції — відповідь на таке ваше ставлення?

— Можливо, когось у фракції це і не влаштовує. Але таких, як я, там достатньо. Десятків два-три.

— Є низка країн, не останніх у світі, які не підписують Римський статут, вважаючи, що він «зазіхає» на їх суверенітет. Поясніть простим громадянам, для чого він потрібен нам?

— Цей документ не підписують, наприклад, США, які мають свої досконалі суди та правоохоронну систему, і на міжнародному рівні можуть ініціювати резонансні процеси. Вони просто не потребують зовнішньої допомоги. А для слабких країн, в яких процвітає корупція, це просто вихід для відновлення справедливості. Ніхто ж не має зауважень до Європейського суду із захисту прав людини. Для багатьох він остання надія для чесного розгляду скарги. Упевнений, що Міжнародний кримінальний суд об'єктивно розглядатиме всі справи. Після кількох гучних процесів наші чиновники вже боятимуться віддавати накази для вчинення страшних злочинів.

— Дякую за розмову!

Надія СМІЯН.

ПРИВІТАННЯ

Народні депутати України — члени Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України, а також працівники секретаріату комітету щиросердно вітають із 65-річним ювілеєм народного депутата України, голову підкомітету Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України **ШЛЕМКА Дмитра Васильовича** і зичать йому міцного здоров'я, щастя, любові, відданості рідних і друзів, наснаги в роботі, поваги колег та успіхів на шляху досягнення обраної мети.

У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Генпрокурор не переконав «Самопоміч»

Жоден представник фракції «Самопоміч» не відкликав свого підпису під проектом постанови про недовіру Генеральному прокурору. Про це за підсумками зустрічі із Генпрокурором Віталієм Яремою повідомив голова фракції Олег Березюк.

«У нас відбулася жорстка професійна розмова. Фракція висловилася щодо резонансних справ у чотирьох блоках злочинів: проти учасників Майдану, про розкрадання майна української армії, махінації у банківській сфері та про розкрадання державного майна і відмивання коштів держпідприємств. Саме відсутність результату з розслідування цих фактів і є основною причиною незадоволення народних депутатів роботою прокуратури», — зазначив він.

Тому, **як повідомили у прес-службі «Самопомочі»**, жоден представник фракції не відкликав свого підпису під проектом згаданої постанови. Натомість було досягнуто згоди, що Генпрокурор прийде на сесію Верховної Ради для глибшого аналізу роботи прокуратури та дасть відповіді на запитання народних депутатів. Хоча загалом фракція «Самопоміч» чекає від прокуратури не стільки пояснень, як дій.

ПРОБЛЕМА

Не вистачає соціальних працівників

«Той потік людей, який проходить сьогодні через соціальну сферу, у десятки разів перевершує всі людські і фізичні межі», — вважає директор обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді Ірина Єременко. Вислів «професійне вигоряння» говорить сам за себе. Директор Департаменту соціального захисту населення Луганської облдержадміністрації Елеонора Поліщук розповіла про складності, з якими довелося зіштовхнутися її відомству. За короткий час органи соцзахисту області прийняли понад 100 тисяч осіб. «З'ясувалося, ми не готові до такої роботи», — повідомила Елеонора Поліщук.

Друга проблема пов'язана з воєнними діями в регіоні: батьки відмовляються від пропозиції обласної влади вивезти своїх дітей з гарячої лінії фронту в безпечне місце. Зокрема, йдеться про прифронтові населені пункти: Кримське, Чорнухине та про інші селища. «Мінімум це може бути Сєвєродонецьк, максимум — Одеса, Харків, Вінниця, — пояснює заступник голови облдержадміністрації Ольга Лішик. — Хлопці житимуть у школах-інтернатах на повному державному забезпеченні, у цілковитій безпеці».

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Михайло Фірка, представник партії «Єдиний центр», обраний головою Рахівської райради. Ця посада майже рік після Майдану залишалася вакантною, *повідомляє наш закарпатський власкор Василь Нитка*

Мешканці Хмельницької та Тернопільської областей провели акцію «Збруч — ріка єднання!». На мосту через річку символічно об'єднали український прапор із двох полотнищ жовтого та блакитного кольорів. А потім обмінялись короваями, *передає наш власкор Ірина Козак*

Інститут законодавства Верховної Ради України

Оголошує додатковий прийом до аспірантури на 2015 рік з юридичних спеціальностей:

— 12.00.01 — теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень;

— 12.00.02 — конституційне право; муніципальне право;

— 12.00.11 — міжнародне право.

Заяви і документи про прийом до аспірантури подаються з 23 березня 2015 по 23 квітня 2015 року.

Вступні іспити до аспірантури проводяться з 24 квітня по 24 травня 2015 року.

Зарахування до аспірантури з 1 червня 2015 року.

Особам, що бажають подати документи для навчання в аспірантурі, необхідно пройти співбесіду з керівництвом Інституту законодавства Верховної Ради України.

Документи (для вступу до аспірантури):

1) заява на ім'я директора Інституту;

2) копія паспорта;

3) копія довідки про присвоєння ідентифікаційного номера або картки фізичної особи — платника податків;

4) копія трудової книжки, завірена за місцем роботи;

5) особовий листок з обліку кадрів;

6) список опублікованих наукових праць (якщо такі є). Особи, які не мають опублікованих наукових праць, подають наукові реферати з обраної ними наукової спеціальності. Тематика рефератів затверджується профільним з цієї наукової спеціальності відділом Інституту;

7) медична довідка про стан здоров'я за формою № 286-у (286-о);

8) копія диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном, — копію нострифікованого диплома);

9) посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);

10) витяг з протоколу засідання Вченої ради університету для осіб, рекомендованих до аспірантури безпосередньо після закінчення вищого навчального закладу.

Паспорт, довідка про присвоєння ідентифікаційного номера або картка фізичної особи — платника податків, диплом про вищу освіту подаються вступниками до аспірантури особисто.

Навчання відбувається за рахунок державного бюджету та на контрактній основі.

Документи приймаються за адресою: 04053, м. Київ, провулок Несторівський, 4, к. 305.

Телефони для довідок: 235-96-03, 235-03-42.

Оголошує додатковий прийом до докторантури на 2015 рік з юридичної спеціальності:

— 12.00.11 — міжнародне право.

Заяви і документи про прийом до докторантури подаються з 23 березня по 23 квітня 2015 року.

Співбесіда до докторантури проводиться з 24 по 29 квітня 2015 року.

Зарахування до докторантури з 30 квітня 2015 року.

Особам, що бажають подати документи для навчання в докторантурі, необхідно пройти співбесіду з керівництвом Інституту законодавства Верховної Ради України.

Документи (для вступу до докторантури):

1) заява на ім'я директора Інституту;

2) копія паспорта;

3) копія довідки про присвоєння ідентифікаційного номера або картки фізичної особи — платника податків;

4) копія трудової книжки, завірена за місцем роботи;

5) особовий листок з обліку кадрів;

6) список опублікованих наукових праць;

7) медична довідка про стан здоров'я за формою № 286-у (286-о);

8) копія диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном, — копію нострифікованого диплома);

9) копія диплома про присвоєння наукового ступеня кандидата наук (у разі здобуття відповідної освіти за кордоном — копія нострифікованого диплома);

10) копія атестата про присвоєння вченого звання доцента або старшого наукового співробітника (у разі наявності);

11) розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук;

12) лист-погодження від майбутнього наукового консультанта.

Паспорт, довідка про присвоєння ідентифікаційного номера або картка фізичної особи — платника податків, диплом про вищу освіту, диплом про присвоєння наукового ступеня кандидата наук та атестат доцента (старшого наукового співробітника) подаються вступником особисто.

Навчання відбувається за рахунок державного бюджету та на контрактній основі.

Документи приймаються за адресою: 04053, м. Київ, провулок Несторівський, 4, к. 305.

Телефони для довідок: 235-96-03, 235-03-42.

У Рівному незадоволені бюджетом

Міський голова Рівного Володимир ХОМКО* (на знімку) *після сесії Рівненської міської ради дав оцінку держбюджету-2015:

— Помиляється той, хто думає, що новий бюджет прийнято абсолютно в новому форматі, — сказав він. — На жаль, це не так. За сумами бюджет практично такий самий, як і торік. Бюджет як був мільярд 60 мільйонів, таким і залишився, але долар став по 21 гривні проти восьми, як це було рік тому. Відповідно, у два з половиною рази рівень життя впаде. За всіма параметрами. Заасфальтуємо у 2,5 разу менше доріг, перекриємо у 2,5 разу менше дахів тощо. Це — об'єктивна реальність і для Рівного, і для Луцька, і для всієї України.

Друге. Надзвичайно важливо, що на місцевий рівень перейшов податок на акцизні товари та інші податки. На сесії була дуже активна полеміка навколо податків. Бо це те питання, яке всіх хвилює. І хоча кожен хоче пропіаритися, але й податки треба зібрати. Це тепер спільна турбота всіх мешканців міста. Ми повинні спільно вирішувати, як жити: чи платити податки і утримувати школи, чи не платити податки й не утримувати школи. Це має бути колективне рішення всіх мешканців міста. Так прийнято в усьому світі. Всім хочеться не платити. Але тоді постає запитання: а за що жити? Коли реформа дійде до логічного завершення і нам залишать 60 відсотків податків, які ми зберемо на місці (бо сьогодні це тільки перший крок), тоді всі зрозуміють, наскільки важливо сплачувати податки.

Третє. Важливо справедливо розподілити ті крихти, які є. Що стосується робіт у комунальній сфері, то я сам обійшов практично всі двори міста. І ми обиратимемо для першочергових робіт двори за ступенем їх «розбитості». А скільки вдасться зробити, залежить від того, наскільки вистачить коштів. Дуже важливо ці гроші розподілити максимально об'єктивно, максимально справедливо, максимально прозоро.

Записав Олександр ДЖИГИРЕЙ.

Рівне.

Ситуація в зоні АТО вкрай складна. Військовослужбовці утримують оборону

Бойовики перегруповуються і підтягують важку техніку до позицій українських солдатів. За останню добу терористи 115 разів обстрілювали військових. Таку інформацію повідомили вчора у прес-центрі АТО. Яка нині ситуація на передовій, «Голос України» дізнавався безпосередньо від українських військових.

У районі села Кримське на Луганщині тривають бої. Спроба прорвати оборону сил АТО за допомогою танків закінчилася для окупантів невдачею.

«Новини в нас не дуже втішні. 29-й блокпост обстрілюють. Бойовики атакують із нової зброї, яку ми навіть не можемо ідентифікувати. Однак тримаємося. Є й хороші новини. Частини російських військ відведено від передових наших позицій. Також вони відступили від 31-го блокпоста. Усьому вина — наша артилерія, яка б'є досить точно. Нині намагаємося повернути його під свій контроль. Зробити це складно, оскільки зона повністю прострілюється», — **зазначив один із військовослужбовців 24-ї окремої механізованої бригади.**

Інше неспокійне місце — село Піски поблизу Донецького аеропорту. За інформацією бійця добровольчого батальйону «Правого сектора» **Олени Білозерської**, там тривають бої. Вдень і вночі бойовиками ведуться обстріли із «Градів» та мінометів. У селі не залишилося жодного уцілілого будинку. «На жаль, більше нічого сказати не можу. Оскільки дістала поранення ноги і перебуваю нині на базі. Зараз чекаю новин із передової. Зв'язок із побратимами в с. Піски відсутній — працюють глушилки окупантів», — каже Олена Білозерська.

Що нині відбувається в самому Донецькому аеропорту, достеменно невідомо. За інформацією речника АТО Андрія Лисенка, лише частина об'єкта контролюється українськими військовими.

У свою чергу волонтер **Володимир Пилипенко**, який опікується цим стратегічним об'єктом, повідомив «Голосу України», що героїчна оборона нового і старого терміналів завершилася. За його даними, обороняти більше нема чого. Адже від термінала залишилися самі руїни. Достеменно відомо про загибель декількох десятків українських воїнів у боях за аеропорт на його околицях 16—22 січня. Десятки солдатів потрапили в полон. Не встановлено долю принаймні 11 бійців, усі вони могли залишитися під уламками укріплень нового термінала, який підірвали терористи.

«Зараз ми залишили його фактично під тиском бойовиків з великими втратами — це велика трагедія. Адже аеропорт має військово-політичне значення. Оскільки керівництво держави неодноразово зазначало, що цей об'єкт ніколи не здадуть. 17 січня Генштаб поставив перед військовими декілька бойових завдань. Зокрема, увійти в передмістя Донецька, щоб зашкодити перекиданню резервів противника. А також — ударити по селищу Спартак з боку Авдіївки і вийти до Путилівської розв'язки — головного комунікаційного вузла і воріт у Донецький аеропорт для бронетехніки. Навіть не хочу говорити про прорахунки... завдання виконати не вдалося. Хоча нашим вдалося пройти без опору майже весь Спартак, проте, зіткнувшись з незнайомою обстановкою, не маючи зв'язку і не отримуючи допомоги резервів для закріплення на рубежі, наші підрозділи з нього вийшли. Мені телефонували знайомі з Донецька і з радістю говорили, що бачать на околиці Донецька танки з українськими прапорами. Однак операцію провалили передусім наші генерали», — каже Володимир Пилипенко.

Олександр ПЕКНИЙ.

Одне з міст на Херсонщині стане енергетично незалежним

Місто обласного підпорядкування Гола Пристань стане першим на Херсонщині, яке повністю перейде на альтернативні джерела опалення. На чотири комунальні котельні, які обігрівають чотири місцеві школи, три дитсадки, лікарню, поліклініку і будівлю міськради, вже придбали котли вітчизняного виробництва, що споживатимуть не дорогий імпортний газ, а значно дешевші пелети з відходів деревини. Тривають монтаж обладнання та пусконалагоджувальні роботи. Нове обладнання має запрацювати ще до кінця нинішнього опалювального сезону. Хоча справні газові котли не викидають — їх збережуть як резерв на випадок аварії чи необхідності терміново збільшити потужності.

Для переходу на енергоощадні технології з муніципальної скарбнички Голої Пристані асигнували 580 тисяч гривень, ще 1,3 мільйона гривень надійшло з державного бюджету. Коштів з Києва, як зазвичай, довелося чекати довго, і на рахунок у Держказначействі вони «впали» буквально в останніх числах грудня минулого року. Але міськрада була готова: щоб субвенцію не повернули як не використану за призначенням, її керівники заздалегідь домовилися із постачальниками обладнання, а дехто з них навіть розпочав монтажні роботи у борг. Тож гроші знайшли отримувачів за лічені години і проект миттєво запустився на повну потужність.

Уже триває і тендер на закупівлю пелетів, причому проблем з ними не очікують. Заявки на участь у торгах уже подали шість фірм-постачальників, причому деякі не проти й забезпечувати доставку палива просто до складу.

— За бізнес-планом, інвестиції у переобладнання котельних мають окупитися протягом двох повних опалювальних сезонів. А якщо газ продовжуватиме дорожчати, то й раніше. Принаймні про ліміти на блакитне паливо для обігріву «соціалки» вже з наступної осені можна забути як про страшний сон, — задоволений міський голова Голої Пристані Анатолій Негра. — Але ми не збираємося зупинятися на досягнутому. Дирекція міського комунального підприємства «Міськтеплокомуненерго» вже отримала завдання відшукати на ринку найвигіднішу пропозицію стосовно продажу чи взяття у лізинг лінії з виробництва пелетів. На сировину для них згодяться хмиз та старі дерева з газонів та скверів, які підлягають знесенню. Цього «добра» завжди вистачає, але раніше багаття нагрівали тільки повітря чи хмиз вивозився на звалище, а нині він перетвориться на цінний енергоресурс. Гроші на виробничу лінію знову виділимо з міського бюджету. Під її розміщення та складування готової продукції віддамо дві раніше закриті котельні, де вже відсутня будь-яка техніка, а будівлі стояли порожніми.

Щодо простих городян, то вони від централізованого опалення відмовилися раніше, ніж комунальники. У нечисленних житлових багатоповерхівках масово встановлюють або вже встановили газові чи електроконвектори. А в приватному секторі «розконсервовують» старі добрі дров'яні пічки чи також спішно міняють газові котли на універсальні твердопаливні.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Прості городяни від централізованого опалення відмовилися раніше, ніж комунальники

Вірили до останнього, що товариш лише поранений

Про те, що в Донецькому аеропорту вже нема кого боронити, старший лейтенант Дмитро Івах не дізнається ніколи. 25-річний офіцер залишився в тому бою назавжди. Їхня рота із 95-ї аеромобільної бригади «тримала» коридор до летовища. Хлопців накрило «градами». Осколок влучив Дмитрові в голову. У гарячці бою кожен ще вірив у те, що товариш тільки поранений. Але Дмитро загинув миттєво.

— Ніколи не думав, що з його батьками, родиною доведеться знайомитися за таких обставин, — сказав командир загиблого героя Олег Бутницький. — Ми до останнього не хотіли вірити у те, що сталось. У батьків прошу одного — простити за те, що я, як командир, не зберіг свого бійця.

Та вини майора в цьому нема. У тому пеклі вони були разом. Здається, так само до останнього ніхто із близьких не зміг повірити, що Діми вже немає. Коли тисячі хмельничан прийшли на центральну площу міста попрощатися із своїм героєм, здавалося, батьки, брат, зовсім юна дружина були відгороджені від усього світу своїм горем. Вони стояли біля труни і до останньої миті тримали за руку хлопця. Ще кілька днів тому він телефонував. Заспокоював усіх, що все у них добре. Ще зовсім недавно обнімав свою наречену. Натішитися сімейним щастям молода родина так і не встигла. Діма приїхав на кілька днів додому, тоді й розписались. Але як він чекав цього моменту.

Соціальні мережі облетіла фотографія, де боєць у камуфляжі з нанесеним на обличчя маскувальним малюнком тримає у руках водяні лілії. Він не міг дарувати квіти коханій. Так через сотні кілометрів, через війну, він освідчувався їй у коханні. А вона, ще не зрозумівши, що значить бути дружиною офіцера, вже стала солдатською вдовою.

Із собору на площу труну несли на руках. Коли з'явилася процесія, люди стали на коліна, читали молитву. Не змогли стримати сліз чоловіки. Сотні людей переживали цю подію, як особисту трагедію. Ніхто з наших хлопців, які нині на фронті, не обирав війну. Це вона обрала їх. А вони достойно прийняли цей виклик. І тепер не тільки їхні близькі, а й зовсім незнайомі люди моляться за те, щоб вистояли, вижили, повернулися додому.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Фото автора.

«Кіборг» — мешканцям Донецька: «Залишайте місто. Не підтримуйте своєю присутністю терористів»

Микола Воронін — не типовий «донецький», хоча й прожив п'ять років у Горлівці, на батьківщині дружини. «Я був простим учителем математики, пацифістом, хіпі. Був проти війни, проти зброї, вбивства. Я був космополітом, за інтернаціональний світ без кордонів. Навіть сепаратистом був. Три дні. Мені вистачило».

До війни дивакуватий учитель із Горлівки прославився тим, що в індустріальному краї утілив ідею екопоселень і навіть примудрився кілька місяців жити у викопаній в землі норі. В його довоєнному житті не було місця політиці. Але коли торік у Донецьку почалися проросійські мітинги, Микола з цікавості пішов на один із них і потрапив до захопленої будівлі облдержадміністрації. «Прийшов, побачив, як вони перетворили нормальну будівлю на туалет за три дні. А потім пішов на український мітинг і порівняв. Різниця колосальна. Я зрозумів, де темний, а де — світлий бік».

Микола Воронін.

За плечима у мого співрозмовника — досвід війни, у якій він брав участь спочатку як боєць добровольчого батальйону «Донбас», а нині — 79-ї аеромобільної бригади. У складі одного з підрозділів бригади захищав аеропорт Донецька. Зараз — у відпустці, а незабаром — знову на фронт. Ми говорили з Миколою не лише про аеропорт, а й про те, що робити з Донбасом та чому українське військо виграє битви, але програє інформаційну війну.

«В аеропорту швидко стаєш героєм»

«Коли ми стояли в аеропорту, я знімав і викладав на своїй сторінці у соцмережі, як ми воюємо. Деякі товариші по службі засуджували це, деякі — підтримували. Але сепаратисти про нас і так знають, усе відбувається на їхніх очах. А потрібно, щоб більше знали наші люди, українці, яких ми захищаємо. Молилися, коли важкий бій. І взагалі інформаційна кампанія з нашого боку дуже важлива. Сила — у правді. Щоб люди дізнавалися про те, що коїться на Донбасі, не з російських телеканалів, а від наших військових. Якщо треба — готовий бути на передовій, знімати і передавати».

«Ми стояли в аеропорту в ту зміну, коли Пореченков (Михайло Пореченков — російський актор. — **Авт.**) стріляв по нас. Здається, бачив ту висоту, де він розташувався. Хоча можу й помилятися: там важко розібратись, хто звідки стріляє. Наша зміна дуже вдало відвоювала: встановила прапор на новому терміналі, зачистила третій поверх... Зміна — це 7—8 днів. А легендарний кіровоградський спецназ, яких назвали «кіборгами», тримався три місяці без ротації.

Упевнений, наші «насипають» по перше число, і насипають чимало. Там хочеш — не хочеш, а стаєш героєм. Тому що аеропорт — дуже зручна позиція для наших військ. Ми терористів «косимо», а вони нас — ні. І розуміємо, що ці уславлені російські десантники — не такі вже й страшні. Там ближній бій. Мінімальна дистанція, на якій я бачив сепаратиста, — метрів двісті. Там швидко стаєш сильним і за деякий час відчуваєш, що можеш усе. Це дуже позитивно впливає на моральний дух солдатів».

Під час оборони Донецького аеропорту боєць 79-ї бригади робив знімки всередині нового термінала. Осінь 2014 року.

«Найголовніше, що змінилося в моєму житті за час війни, — я навчився цінувати народ України, взагалі те, що Україна у мене є. Зараз підтримує вся країна, численні друзі, старі й нові, знайомі й незнайомі люди».

«Чому окупантам не відключити воду і світло?»

«Із побутового боку бійцям, які захищають аеропорт, нелегко. Помитися немає де. Прикро, коли терористи живуть у теплих квартирах із гарячою водою й електрикою. А ми тиждень — у спартанських умовах. Майже в окопах: відкрита місцевість, протяги. Підігріваєш чайок на примусі, і то не завжди є спирт чи газ. Тобто воюємо в умовах заздалегідь гірших, ніж сепаратисти. І дуже неприємні думки виникають: а кому ж служить наша держава? Чому у терористів досі є і вода, і світло, і всі інші блага цивілізації?»

Про мешканців окупованих територій Донбасу: «Кожному з них варто пам'ятати: не виїжджаючи з Донецька, із зони бойових дій, ти автоматично допомагаєш сепаратистам, підтримуєш їх своєю присутністю. Населення стає заручником, через це ми не можемо стріляти. Держава повинна підготуватися до виїзду величезної кількості людей. Створити табори для біженців, знайти їм заняття, яким би люди могли заробляти на життя. Наприклад, будуючи «Донецьк-2» поблизу Артемівська. Це, вважаю, максимально ефективний вихід із ситуації.

Я сам перед війною взяв кредит і побудував будинок. Зробив там автономне енергопостачання. А влітку минулого року все кинув і разом із вагітною дружиною біг полями, рятуючись від сепаратистів: вони дізналися, що я пішов добровольцем у батальйон «Донбас». За плечима — рюкзачок із речами. Все, що міг із собою забрати...»

«Коли люди виселяться, можна пред'явити ультиматум окупованій території. Мені не сподобалось, як на засіданні парламенту один депутат сказав: мовляв, від Верховної Ради сьогодні нічого не залежить. А чого ти пішов у депутати, якщо не можеш там нічого зробити? Саме зараз Верховна Рада повинна прийняти закон про окуповані території. Нормальний закон, який би передбачав програму переселення людей і їх працевлаштування. Після цього — блокада території. Відключити воду, світло. Упевнений, за таких умов жодна війна більше місяця не протримається».

«Бойовики пошкодують, що прийшли на цю землю»

«Я підтримую нові обмеження перетину лінії фронту. Випускати людей потрібно, але впускати туди — ні. Навіщо тобі їхати до зони бойових дій? Коли ми стояли з батальйоном «Донбас» у Курахову, спостерігав, як донеччани на туристичних автобусах виїздили на відпочинок. Дивляться на наші позиції, на вогневі рубежі, пролітають мимо «гради». А за тиждень — назад їдуть. Чому тебе несе назад? Тут же «гради» летять, гублять стріляють. І якщо хочемо, щоб із небезпечної зони виїхало якнайбільше людей, чому пускаємо їх туди? Це питання, на яке немає відповіді».

«Не подобаються мені «мирні домовленості» і «договорняки». Я багато разів чув слово «мир», але жодного разу не бачив його з боку сепаратистів. Відверто і нахабно порушувалися домовленості. Перемир'я потрібне їм лише для того, щоб нам заборонили стріляти.

Ходять чутки, нібито Росія зараз наводить лад на окупованих територіях. Вони надсилають своїх «ГРУшників», спецназівців, «мочать» усіх підряд. Сутички між бойовиками не рідкість. Ми з аеропорту неодноразово спостерігали, як вони перестрілювалися один з одним. І це неймовірно втішає. Посилюється партизанський рух. Він є! Партизанам я дуже вдячний. Гадаю, незабаром той час, коли окупанти пошкодують, що прийшли на Донбас. Цей час — не за горами».

Андрій СЕРЕДА.

Фото надане героєм публікації.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...випускникам із Криму та Донбасу треба прикріпитися до підконтрольних державі шкіл до десятого лютого

Міносвіти роз'яснило процедуру проведення державної підсумкової атестації та ЗНО, яка цього року матиме певні особливості. У своєму листі від 20.01.2015 № 1/9-21 МОН доручило загальноосвітнім навчальним закладам до 1 березня здійснити прийом заяв щодо зарахування на екстернатну форму навчання від учнів 11-х класів, які проживають на тимчасово окупованій території та в районах проведення АТО.

Як повідомляв «Голос України», держава не визнаватиме шкільних атестатів, виданих у самопроголошених «ДНР» та «ЛНР». Щоб отримати документ державного зразка, випускникам анексованого Криму та окупованих територій Донецької і Луганської областей доведеться екстерном скласти державні іспити (ДПА) у будьяких підконтрольних Україні школах. «В екзилі» доведеться складати й ЗНО.

«З метою своєчасної реєстрації випускників для проходження державної підсумкової атестації з української мови у формі зовнішнього незалежного оцінювання рекомендовано прикріпитися до навчальних закладів на екстернат до 10 лютого 2015 року, — йдеться у листі профільного міністерства. — Для осіб, які проживають в місцях проведення антитерористичної операції на територіях Донецької та Луганської областей, створено можливість сформувати реєстраційну картку та надіслати реєстраційні документи до Донецького регіонального центру оцінювання якості освіти, який розташований за адресою: вул. Добровольського, 1, м. Слов'янськ, 84100».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

...зареєструвалися на ЗНО

На підконтрольній Україні території Луганської області цього року середню освіту здобудуть 3 455 випускників. У центрі оцінювання якості знань уже зареєструвалися 1465 з них.

На думку директора департаменту освіти і науки, молоді і спорту Луганської ОДА Ірини Цимбал, цього року буде дуже затребувана екстернатна форма навчання, оскільки окупована територія Луганської області не гарантує видачу законного документа про освіту. Випускники, які вступатимуть до українських вишів, хочуть одержати саме український документ. Заяви про це прийматимуть усі школи області, розташовані у визволених районах. Необхідно тільки зареєструватися на ЗНО і скласти екстерном держіспити (державну підсумкову атестацію) на підконтрольній Україні території.

«Звичайно, підемо всім назустріч. Будемо розглядати й пропонувати різні варіанти. Наприклад, дистанційне навчання», — каже Ірина Цимбал. А щодо складностей, які виникли під час переїзду з окупованої території на українську, то вона сподівається, що жорсткішання наявних правил — це тимчасовий захід.

Вл. інф.

Міністр економічного розвитку і торгівлі *Айварас АБРОМАВІЧУС* прогнозує, що донорська конференція стосовно України відбудеться у квітні цього року

«Наша мета — територіальна цілісність України, яку треба відновити. Ми не забуваємо і про Крим, але Донецьк і Луганськ — це перший пріоритет», — сказала А. Меркель на Всесвітньому економічному форумі в Давосі

НАТО збільшує присутність у Східній Європі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За його словами, на території Болгарії, Румунії, Польщі і трьох балтійських країн, які заявили, що відчувають загрозу від агресивної політики Росії, буде створено командно-контрольні центри (ККЦ). Генсек НАТО пояснив, що персонал ККЦ у Болгарії складатиметься з болгарських військовослужбовців і фахівців НАТО. Його метою, як і решти, буде здійснення оперативного зв'язку між місцевими збройними силами й Альянсом.

«Болгарія відіграє важливу роль у стабілізації регіону. Це дуже важливо для нас», — наголосив Столтенберг і попросив болгарських політиків не знижувати бюджетних витрат на оборону. Він додав, що через географічну близькість Болгарії до зони конфлікту між Україною і Росією країна є ключовим союзником НАТО в пошуку рішень у цій ситуації.

Олександр БІЛИК.

Фото прес-служби НАТО.

Ліворадикали в Греції заздалегідь відчувають перемогу

ПРОГНОЗИ

Сьогодні в Греції — день тиші перед достроковими парламентськими виборами, які політики, преса, та й прості люди вже назвали історичними. Раніше практичні елліни віддавали перевагу політичним партіям, які мають управлінський досвід і хороших менеджерів. Але після пережитих заходів економії — зниження зарплат, пенсій, скорочення держслужбовців, практичні греки вперше готові розірвати звичне владне коло і вручити владу новим політикам. Судячи з останніх соціологічних опитувань, понад третину греків (35 відсотків) готові проголосувати за коаліцію ліворадикальних сил СІРІЗА, 30 відсотків — підтримати партію влади «Нова демократія».

Утім, грецькі політологи передвіщають, що до нового парламенту пройде шість—сім партій. Крім СІРІЗА та «Нової демократії» (лідер Антоніс Самарас), шанси є у Всегрецького соціалістичного руху ПАСОК (Евангелос Венізелос), Комуністичної партії Греції (Дімітріс Куцумбас), Народного союзу — «Золота зоря» (Ніколаос Міхалоліакос), «Руху демократів-соціалістів» (КІДІСО), створеного лише нещодавно експрем'єром Георгіосом Папандреу, партій «Река» (Ставрос Теодоракіс) і «Незалежні греки» (Панос Камменос). Тому в майбутньому ареопазі можливі різні конфігурації і несподівані коаліції. Але в їхній основі все-таки будуть СІРІЗА, «Нова демократія» або ПАСОК.

На передвиборних мітингах противники СІРІЗА лякали електорат тим, що у випадку перемоги вона поверне країну в економічний хаос, відмовиться від міжнародної валюти й знову надрукує драхми. А також відстрахає іноземних туристів, ліквідувавши популярний у туристів пакет «все включено». «Сірізавці» переконували тих, хто працює у туристичній галузі, що скасування пакета дасть поштовх розвитку ресторанного бізнесу й підтримає місцевих підприємців. Очевидно, фінансова програма СІРІЗА все-таки непокоїть обивателів, і вони про всяк випадок побігли до банків, щоби зняти свої заощадження в євро. Тільки за минулі вихідні й перші дні передвиборного тижня громадяни перенесли з банків під домашній матрац понад 5 мільярдів євро. Соціологи пояснюють ці масові зняття грошей з банківських рахунків тим, що люди все-таки бояться зміни влади, побоюються можливої відмови від євро й виходу з фінансової єврозони. Можливо, тому 48 відсотків грецьких громадян на початку тижня, що минає, ще не визначилися, за кого голосуватимуть у неділю. А це величезний резерв для 21 партії, що брали участь у виборах.

Парадокс у тому, що греки під час передвиборних соціологічних опитувань, віддаючи лідерство СІРІЗА, у кріслі прем'єр-міністра хотіли б бачити лідера «Нової демократії» і нинішнього керівника уряду Антоніса Самараса. Майже 38 відсотків опитаних вважають, що він краще за інших може впоратися з викликами, які постануть перед Грецією після виборів. А політологи вважають, що на країну й народ після виборів чекають нові парадокси й несподіванки. І навряд чи вони будуть приємними, якщо до влади прийде СІРІЗА.

Адже перше, що належить зробити новому парламенту, — обрати президента Греції. Наприкінці минулого року депутати не змогли цього зробити, тому, згідно з Конституцією, парламент і був розпущений.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Торговельна війна — своєрідне покарання Лукашенка

Протягом першої половини січня Россільгоспнагляд не пропустив до Росії сім партій білоруських товарів. Під удар потрапили не тільки яблука «з копією фітосанітарного сертифіката Тунісу» та «білоруські» креветки, а й місцеві морква, картопля, буряк ... Наприкінці тижня стало відомо про повернення партії яловичини Гомельського м'ясокомбінату. Причина оригінальна — комбінат заощадив на чорнилах і тавро на тушах вийшло нечітким...

Але серед найпопулярніших пояснень заборони на ввезення товару з однієї країни Митного союзу до іншої — відсутність ветеринарних супровідних документів, порушення правил та умов транспортування вантажів, реекспорт товару зарубіжного походження в обхід санкцій, накладених Росією, тощо.

Торік тільки протягом вересня-грудня Росія повернула до Білорусі 148 партій товару (це втричі більше, ніж до Казахстану — ще одного митного партнера). Білоруські експерти стверджують, що контроль на внутрішньому для Митного союзу білорусько-російському кордоні значно жорсткіший, ніж на зовнішньому кордоні цього об'єднання. Те, що митні домовленості виявилися мильними бульбашками — не сенсація, а швидше очікуваний результат. Проте, враховуючи, що Білорусь — чи не єдиний союзник Росії у Європі, торговельні війни з цією країною здаються нелогічними.

«Голос України» звернувся до аналітика Білоруського інституту стратегічних досліджень Андрія Єлисеєва з проханням пояснити причини російсько-білоруської торговельної війни.

«Статус союзника зовсім не означає безхмарність у відносинах, — переконаний він. — Перш ніж запровадити ембарго на західні продукти, Путін мав розмову з Лукашенком, і останній обіцяв не допускати реекспорт заборонених товарів через Білорусь. Своєї обіцянки Лукашенко не дотримався частково у зв'язку з бажанням отримати додаткову фінансову вигоду, частково — з причини об'єктивної складності контролювати дії компанії усіх видів власності. Так, багато приватних компаній, щоб обійти ембарго, ввозять заборонені Росією західні товари, приміром, через польсько-білоруський кордон і вказують Казахстан як кінцевий пункт слідування. А по факту відвантажують продукцію в Росію.

Дії Росії, що отримали умовну назву торговельної війни, — своєрідне покарання Лукашенка за його прагнення фінансово виграти в умовах взаємних санкцій Росії та Заходу і за його нездатність дотриматися слова стосовно недопущення надходження до Росії заборонених західних продуктів через територію Білорусі.

Отож поки сторони завдають ударів і контрударів, розробляють тактики і стратегії, торговельна війна у Митному союзі триває.

Наталя ОНІЩУК.

Зміни тенденцій на нафтовому ринку не буде

У Саудівській Аравії від ускладненої пневмонії помер найстаріший на планеті монарх — 90-річний король Абдалла** (на знімку)**. Арабські країни та Палестинська автономія оголосили триденний (а окремі — й сорокаденний) траур. Президент Єгипту, король Йорданії перервали свої візити до Давоса, щоб узяти участь у похороні. Для участі в сумній церемонії з'їхалися делегації з усього світу.

Саудівська Аравія — гравець номер один не тільки в регіоні, а й у світовому нафтовидобутку. І хоча новий король країни 79-річний брат покійного Салмана уже зробив заяву, в якій зауважив, що країна «продовжуватиме курс на побудову коректної політики, яку проводила з часу її заснування», нафтовий ринок відреагував на новину про смерть піднятям ціни.

Чи зміняться тенденції на ринку чорного золота зі зміною монарха? З таким запитанням «Голос України» звернувся до президента Центру глобалістики «Стратегія XXI» Михайла Гончара:

— Звичайно, матиме місце певний період невизначеності на нафтовому ринку. Хоча владу в

Саудівській Аравії вже передано в руки спадкоємцю, але фактом зміни монарха спробують скористатися нафтові спекулянти, які доводитимуть, що на ринку зросли ризики, а отже, ціна на нафту має дещо піднятися. Та, на мій погляд, це не буде визначальною тенденцією. Рішення Саудівської Аравії щодо переходу до стратегії зменшення ціни на нафту не було прийнятим тільки короля Абдалли. До цього кроку готувалися довго й грунтовно. І прихід до влади нового монарха принципово нічого не змінить. Та й не в стилі Саудівської Аравії вдаватися до різких змін у політиці. А з економічної точки зору, є підстави для подальшого зменшення ціни на нафту. Хоча ринок і пройде етап, коли ціни трохи стрибатимуть вгору-вниз.

З другого боку, безперечно, фактом зміни монарха намагатимуться скористатися зовнішні сили, щоб у перехідний період спробувати дестабілізувати становище всередині країни. Ми знаємо, що Саудівська Аравія вразлива з точки зору шиїтського чинника. В країні мешкає значна кількість шиїтів. І компактно — саме в місцях головного видобутку нафти. Безперечно, історичний противник СА Іран, якого не влаштовує зниження цін на нафту, спробує дестабілізувати ситуацію. Те саме намагатиметься зробити Росія, але в неї інструментарій впливу на цю країну дуже обмежений. Тож певний фактор ризику для нафтового ринку може бути пов'язаний не так із фактом зміни монарха, як зі спробами зовнішніх сил, скориставшись моментом, дестабілізувати країну зсередини. Та, на мій погляд, зробити це навряд чи вдасться. Саудівська Аравія перебуває під пильною увагою з боку Сполучених Штатів, які розуміють її роль у світовому нафтовидобутку. Тому, хоча вірогідність сценарію дестабілізації існує, навряд чи це призведе до карколомних внутрішніх потрясінь у країні і кардинальних змін у тенденціях на нафтовому ринку.

Наталя ФІЛІПЧУК.

У Гавані завершилися перші дводенні перемовини між США та Кубою. Їх мета — поновлення дипломатичних і торговельних відносин

МВС оголосило про реформу ДАІ

Детальний план з реформування міліцейського відомства МВС озвучить уже найближчим часом. Згідно з документом, правоохоронців очікуватиме низка нововведень. Серед головних — плани із «озброєння» міліціонерів планшетами та зменшення штату на 20 відсотків.

А поки що відомство анонсувало зміни в Державтоінспекції. Зокрема, в столиці створять нову службу, яка об'єднає ДАІ та патрульно-постову службу. Понад 4 тисячі охочих працювати в підрозділі уже подали заяви. Утім, про все по порядку.

Хмельницьким інспекторам ДАІ дають останні настанови перед виїздом на маршрут.

У кожному секторі працює один екіпаж патрульної служби

Як повідомила днями на прес-конференції заступник міністра МВС Екатерина Згуладзе, нововведення в роботі департаменту передбачає декілька кроків. Основний із них — це створення патрульної поліції для забезпечення охорони правопорядку в населених пунктах. Власне, тестування цього пункту з 26 листопада уже розпочали в Хмельницькому.

У прес-службі ДАІ розповіли «Голосу України», що місто поділили на шість секторів. У кожному з них цілодобово працює один екіпаж. Туди входить один працівник ДАІ і двоє — з патрульно-постової служби. Вони першими прибувають на місце події — це можуть бути побутові конфлікти, хуліганство тощо. Вартові доріг розбираються по суті й викликають слідчо-оперативну групу.

— Якщо унаслідок ДТП ніхто не травмований, екіпаж оформляє протокол про скоєння аварії, — розповідає інспектор сектору взаємодії із громадськістю управління ДАІ у Хмельницькій області Андрій Лужняк. — Якщо ДТП із травмованими, правоохоронці забезпечують порядок і організацію дорожнього руху до прибуття слідчо-оперативної групи. Також екіпаж може зупиняти водіїв, які порушують правила дорожнього руху.

Усі міліцейські автомобілі обладнані GPS-навігаторами. Диспетчер бачить їх переміщення і в разі необхідності може направити допомогу. Крім того, учасники експерименту нині паралельно з роботою проходять і навчання.

Викличеш без потреби ДАІ — заплатиш штраф

Поки що це лише пропозиція. Та не виключено, що по завершенні експерименту вона може стати загальною практикою. У такий спосіб правоохоронці та страховики хочуть привчити водіїв користуватися європротоколами при оформленні ДТП.

Насправді така можливість вже давно передбачена. Європротокол надав право водіям, які потрапили у ДТП без тяжких наслідків, самостійно вирішити, чи потрібен їм працівник ДАІ для оформлення документів. Заповнити всі необхідні папери, які потім будуть представлені в страхову компанію для відшкодування збитків, вони можуть і без нього. Та якщо водії наполягають на присутності інспектора ДАІ, останній не може їм відмовити.

Ідея такого правила проста й зрозуміла: правоохоронців не варто відволікати без нагальної потреби. Особливо актуальною вона стає тепер, коли на нову службу покладаються додаткові завдання. Адже спільний патруль стежить не тільки за порядком на дорогах, а й одночасно за дотриманням правопорядку на вулицях населених пунктів. Однак норми закону існують, а тим часом інспектори ніяк не можуть відірватись від бюрократичної писанини.

Хоча вже в перші тижні експерименту в Хмельницькому із спільного патрулювання стало зрозумілим, що часу на оформлення паперів у правоохоронців стає дедалі менше. Але вони змушені це робити, бо не мають права відмовляти водіям.

Майже за чотири роки існування стандартів європротоколу користуватися ним вітчизняні автомобілісти не надто поспішають. Чому так, спробували розібратися працівники міліції та керівники страхових компаній міста, які нещодавно провели спільний круглий стіл.

Начальник відділу нормативно-правового забезпечення департаменту ДАІ МВС України Василь Брянцев навів таку статистику:

— Минулого року в Україні було зареєстровано понад 191 тисячу ДТП, з яких лише трохи більше 30 тисяч — з потерпілими. Тобто, понад половину з усіх автопригод підпадають під категорію таких, які можна було оформляти із застосуванням європротоколу. Однак тих, хто ним скористався, значно менше.

Доповнила ці цифри керівник одного з департаментів Мототранспортного страхового бюро України Олена Машаро:

— Зараз менш як у восьми відсотках випадків дрібних ДТП без потерпілих водії фіксують подію самостійно за допомогою європротоколу та без виклику працівників ДАІ. Для порівняння, у Європі ця цифра сягає дев'яноста відсотків. Це не тільки економить час, а й пришвидшує виплату страховки, адже в такому випадку не потрібно чекати рішення суду. Та все ж більшість українських водіїв «перестраховуються» і викликають на місце автоінспекторів.

Чому? Абсолютна більшість просто боїться неправильно заповнити протокол, а в результаті — втратити страхові виплати. Інші — не впевнені в оцінці заподіяних збитків.

Однак, як зазначають фахівці, з подібною ситуацією стикались у багатьох країнах, де запроваджувався європротокол. З часом її вдавалося долати. І при цьому не відкидались і доволі жорсткі методи, які, не виключено, можуть бути запроваджені і в Україні. Зокрема, це можуть бути навіть штрафні санкції для учасників ДТП у разі, якщо вони для фіксації незначної автопригоди, яка підлягає оформленню за європротоколом, викликатимуть правоохоронців. Та перш, ніж це могло б статися, мали би бути внесені відповідні зміни до законодавства. Бо зараз такі штрафи просто неможливі.

Про перші результати експерименту поки що говорити зарано, однак у Хмельницькому переконані, що реформа повинна пройти успішно, оскільки здійснюється вона за європейським зразком.

Аналогічний принцип роботи запроваджують у Києві

Охочі працювати в патрульній поліції активно подають заяви (де потрібно вказати паспортні дані, професію та про наявність досвіду роботи в правоохоронних органах). Як зазначив глава МВС: «Наразі зареєструвалося понад 4 тисячі охочих. Претендентів на службу відбиратимуть на конкурсній основі до 6 лютого 2015 року. Основні вимоги до кандидатів: вік від 21 до 35 років, повна загальна середня або вища освіта, наявність посвідчення водія категорії B, відсутність судимості, вільне володіння українською мовою. Цього літа в Києві, а потім у інших містах нова служба замінить ДАІ. Працівники отримуватимуть зарплату у 6—8 тисяч гривень на місяць».

За дорожньою поліцією планують залишити патрулювання автострад державного значення. Також запровадять фото- і відеофіксації порушень ПДР. Це повинно сприяти подоланню корупції в лавах інспекторів.

Ще один важливий пункт реформи — ДАІ перестане відповідати за видачу водійських посвідчень, реєстрацію та перереєстрацію автомобілів. Який вигляд це матиме на практиці, поки що невідомо. Наразі планується, що видавати права будуть самі ж автошколи. Адже нині учні складають спочатку там іспит, а потім його ще й дублюють у ДАІ і тільки після цього отримують документ.

У прес-службі столичної ДАІ стверджують: водійські посвідчення видаватимуть після складання іспиту в автошколі, однак ці заклади нестимуть відповідальність за своїх випускників і навіть можуть бути позбавлені ліцензії, якщо їхні водії грубо й систематично порушуватимуть правила.

Для реєстрації і перереєстрації автомобілів планують створити єдині центри адміністративних послуг, щось на зразок «прозорих офісів». Можливо, вони створюватимуться на базі МРЕВ. Більш детально про ці нововведення читайте в наступних номерах газети.

Олександр ПЕКНИЙ, Ірина КОЗАК.

Фото надано департаментом ДАІ МВС України.

Європротоколом можна скористатися за умов: відсутні травмовані (загиблі) люди; водії-учасники ДТП мають поліси автоцивільної відповідальності; згода водіїв транспортних засобів, учасників ДТП, щодо її обставин; у водіїв відсутні ознаки алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння.

РЕЗОНАНС

В Ізмаїлі вимагають люстрації керівників міліції та прокуратури

У районному центрі Ізмаїлі люди вийшли на мітинг. Протестувальники висловлювали обурення щодо свавілля, яке чинить, на їхній погляд, місцева міліція, і бездіяльності прокуратури. Ізмаїл приголомшений резонансними злочинами, останній з яких — різанина в місцевому нічному клубі. На думку городян, міліція покриває злочинців, чи просто не діє, або не в змозі щось зробити.

Активісти вважають, що побороти корупцію керівники міліції і прокуратури Ізмаїла не зможуть, тому добиватимуться їх повного звільнення із держструктур.

Городяни дали міліції і прокуратурі термін у 10 днів, щоб навести в Ізмаїлі порядок.

До мітингувальників вийшов новий начальник міської міліції, підполковник Олександр Харлашин, який перебував на той момент на своїй посаді менше доби, і повідомив, що його попередник Максим Мокан від своєї посади відсторонений і стосовно нього проводитиметься службова перевірка. Також новий начальник пообіцяв городянам, що він розбереться із ситуацією навколо наркоторгівлі та ситуації в клубі «Облака» і відреагує на всі вимоги жителів міста. У свою чергу, учасники акції пообіцяли знову організувати мітинг через десять днів, якщо вони не одержать відповідей на свої питання і їхні вимоги не будуть виконані.

Під час мітингу будівля міліції була оточена співробітниками правоохоронних органів. Крім того, до Ізмаїльського міського відділу міліції прибули два автобуси правоохоронців обласної міліції, а на сусідніх вулицях в автомобілях перебували збройні люди із приватних охоронних агентств.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Хто був за кермом «Мерседеса», який збив двох школярів?

Сімнадцятирічний одинадцятикласник загинув на місці ДТП, чотирнадцятирічна дев'ятикласниця із тяжкими травмами перебуває у відділенні реанімації Шумської центральної районної лікарні.

Трагедія сталася днями на перехресті двох вулиць у місті Шумську, що на Тернопільщині. Водій з місця злочину зник, але там залишились уламки передньої частини автомобіля «Мерседес», що допомогло слідчо-оперативній групі по гарячому сліду знайти його у сусідньому райцентрі Кременці.

Автомобіль зареєстрований на дружину керівника державного підприємства «Кременецьліс». Однак він, за словами тимчасово виконуючого обов'язки начальника УМВС у Тернопільській області Олександра Богомола, поводив себе агресивно, відмовлявся надавати автомобіль для огляду і проходити експертизу. Стверджував, що за кермом був не він, а дружина, яка, до речі, на шостому місяці вагітності. Тим часом, за словами очевидців, самого керівника лісового господарства того дня бачили напідпитку після відвідання кількох закладів громадського харчування. Хто все-таки був за кермом «Мерседеса», належить з'ясувати слідству.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Спільний патруль стежить не тільки за порядком на дорогах, а й за дотриманням правопорядку на вулицях населених пунктів

Розпорядження уряду, яким урізано фінансування діяльності природоохоронних структур, а також значно скорочено їх штат, негативно позначиться на довкіллі. Велика кількість порушень, що почалися в цій галузі, якщо їх не зупинити, — пряма загроза екологічній безпеці країни, *вважає голова Асоціації рибалок України Олександр ЧИСТЯКОВ*

Пам'яті Небесної Сотні

Батько Героя став навколішки і не стримав сліз

У Вінниці, у затишному сквері на Європейській площі, урочисто відкрили пам'ятний знак Героям Небесної Сотні та загиблим на Донбасі захисникам країни.

Сотні вінничан прийшли у День Соборності України вшанувати тих, хто віддав життя на Майдані під час Революції гідності і на сході держави у боях з сепаратистами та російськими найманцями. Зняти полотно зі скульптурної композиції доручили родичам Героїв України — батькам Максима Шимка та сестрі Дмитра Майбороди. Щойно перед очима присутніх постав меморіальний знак, батько Максима Шимка, першого з вінничан, хто загинув на столичному Майдані, став навколішки. Не стримав сліз. Ніжно торкнувся рукою граніту, ніби гладив сина. Непрохані сльози витирала мати. З другого боку пам'ятного знака стояла із зажурою на обличчі сестра командира екіпажу Ан-26 Дмитра Майбороди. Його життя обірвалося влітку минулого року на Донбасі, коли в пілотований ним літак влучила ракета бойовиків.

— Я пишаюся своїм братом, — з такими словами звернулася до присутніх пані Ірина. — Він загинув як справжній офіцер. Пишаюся його помічником офіцером Дмитром Шкарбуном. Пишаюся усіма військовими, які не зрадили присязі, не перейшли на бік тих, хто став для нас агресором. Хочу висловити вдячність тим, хто нині на Донбасі захищає незалежність і суверенітет держави.

— Дитина моя загинула за те, щоб у нас було краще життя, — сказала у своєму виступі мати Максима Шимка пані Зоя. — Але в країні війна, і не одна вже мати, як і я, оплакує свого сина. Кращі з кращих падають від куль, своїми серцями землю прикривають. Хочу низько вклонитися матерям, діти яких захищають нашу країну. Люди, не будьте байдужими! Бо байдужість породжує ненависть і горе. Підтримуймо одне одного і державу. Тоді в нас буде мир, а в очах радість, а не сльози.

Авторами скульптурної композиції є вінницькі архітектори Владислав Головащенко та Олександр Рекута. «Працювати над цією роботою було легко, бо в пам'яті ще живе дух Майдану, — розповів кореспонденту «Голосу України» молодий скульптор Владислав Головащенко. — Одразу визначив, що в основі має бути наш державний символ — тризуб. До того ж у нас на Вінниччині три Герої України: два льотчики — Дмитро Майборода та Костянтин Могилко — й історик Максим Шимко. Троє вінничан загинули на Майдані. Динамізму композиції додають крила сокола».

Логічним завершенням композиції є слова: «Пам'яті Небесної Сотні та Героїв АТО», а також «Слава Україні! Героям слава!» Перша фраза виконана перед пам'ятним знаком, друга — з тильного боку. Але не на стінках, а біля його підніжжя. Композицію встановлено поруч з пам'ятником вінничанам, загиблим у війні з фашизмом.

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: під час відкриття пам'ятного знака на честь Героїв Небесної Сотні та загиблих в АТО.

Фото автора.

Ушанували земляка Сергія Нігояна

У річницю трагічної загибелі Героя Небесної Сотні Сергія Нігояна на його могилі в селі Березнуватівка Дніпропетровської області зібралися рідні й близькі, товариші, однокласники, односельчани й однодумці патріота.

Однокласники пам'ятають Сергія не по роках мудрим, зі своєю життєвою позицією. Це була дуже принципова людина, пряма, із загостреним почуттям справедливості, тому ніхто не здивувався, довідавшись, що Сергій поїхав у Київ.

— Коли він поїхав на Майдан, ми спілкувалися в соціальних мережах. Він не хотів, щоб ми залишалися байдужими, вважав, що саме на Майдані вирішується доля країни, — розповіла його однокласниця Ірина Півненко. — Колись моя дитина, відкривши підручник історії, побачить ім'я Сергія Нігояна. І я скажу, що це мій однокласник, Герой України.

У школі, де навчався Герой, створили музей його імені. Тут стоїть його портрет, світлини з Майдану, особисті речі: каска, куртка, гітара, прапор, який передали побратими Сергія по Майдану. На парті, за якою він сидів, — табличка з його іменем і томик «Кобзаря».

— Ми відкрили цей музей, щоб усе, закладене в душі Сергія Нігояна, можна було передати нашим дітям, — зазначив директор школи Юрій Пивоваров. — Ми хотіли передати цим невеликим музеєм дух Майдану.

Ще у квітні в школі відкрили пам'ятну табличку, на якій значиться, що тут навчався Герой України Сергій Нігоян. Сьогодні колектив школи виступає з ініціативою присвоїти цьому навчальному закладу його ім'я.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби Дніпропетровської облдержадміністрації.

Згадали про українську

Керівництво самопроголошеної «Державної ради Криму» ухвалило рішення щодо повернення на фасад приміщення написів українською і кримськотатарською мовами, знятих торік одразу після російської окупації автономії. Багато журналістів відзначили, що встановлення українських літер відбулося у День Соборності України. Хоча посадовці кримського «парламенту», найімовірніше, про це не здогадувалися.

Михайло РУДЕНКО.

Сімферополь.

Фото автора.

ТИМ ЧАСОМ

На кримському підприємстві «Титан» масово звільняють херсонців

На стихійну акцію протесту вийшли майже півсотні мешканців села Червоний Чабан у Каланчацькому районі Херсонщини. Всі вони раніше багато років працювали на відомому підприємстві «Титан» у місті Армянську. Та після окупації півострова перетинати тимчасовий кордон їм стало складно — прикордонники з кримського боку під різними приводами чинили перешкоди. А тепер і підприємство почало масово звільняти мешканців материкової України. Підстава одна й та сама: селяни не є громадянами РФ і дозволів на постійну роботу в межах «російської» території не мають. Влада Каланчацького району Херсонської області землякам, котрі залишилися без постійного джерела доходу, співчуває, але нічим зарадити не може: рівень безробіття у херсонській глибинці тільки зростає. І якщо до російської агресії на одну вакансію тут претендувало в середньому по десять безробітних, то тепер уже — по двадцять сім!

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Побратими обмінялися фотовітаннями

У рамках розвитку культурних зв'язків між Одесою та Марселем (Франція) реалізовано оригінальний художній проект. Торік містапобратими обмінялися фотохудожниками: протягом місяця уродженець Одеси Олександр Синельников жив і фотографував у Марселі, а уродженець Марселя Матьє Парен — в Одесі. Результатом стала їхня спільна виставка «Марсель—Одеса: перехресний погляд», яку врочисто відкрито в міській бібліотеці Марселя «Альказар».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Підозрюють у доведенні заводу до банкрутства

Прокуратура Рівненської області здійснює процесуальне керівництво у кримінальному провадженні, яке розслідують слідчі Головного управління ДФС у Рівненській області. Ідеться про вчинення службовими особами ПАТ «Рівненський радіотехнічний завод» кримінальних правопорушень. Зокрема, колишньому генеральному директору цього підприємства повідомлено про підозру у доведенні ним товариства до банкрутства, що спричинило шкоду державі та кредиторам на суму майже 3 мільйони гривень.

З метою стягнення завданих збитків прокуратура області заявила до підозрюваного цивільний позов. Досудове розслідування у кримінальному провадженні триває.

Про це повідомила прес-служба прокуратури Рівненської області.

ЦИФРА

Майже на 66%

скоротився обсяг оброблення вантажів у портах Севастополя у 2014-му порівняно з попереднім роком. З 264 оброблених у портах суден 122 були або під іноземним прапором або під фрахтом.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Енергетики — заручники

У Бахмачі 40-річний чоловік, погрожуючи пістолетом, взяв у заручники 12 працівників району електричних мереж (РЕМ). Зловмисник зібрав співробітників та диспетчерський персонал в одній із кімнат та почав телефонувати по мобільному невідомому, повідомляючи йому про свої дії. Оскільки нападник був п'яний, одному з узятих у полон вдалося заволодіти його зброєю. Співробітники РЕМу, скрутивши негідника, передали його міліції. Як з'ясувалося, погрожував пістолетом ревмізним місцевий житель. Під час взяття заручників він не висловлював жодних претензій енергетикам. Можливо, не встиг. Нині правоохоронці з'ясовують, що змусило чоловіка піти на кримінал.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Споювали неповнолітніх — втратили ліцензії

Понад тисячу ліцензій на право реалізації алкогольних напоїв і тютюнових виробів протягом минулого року довелося анулювати Головному управлінню Державної фіскальної служби у Херсонській області. У прес-службі відомства кажуть, що найпоширенішими підставами для цього були несплата за дозволи, а в 24 випадках — ще й продаж спиртного та сигарет неповнолітнім. Утім податківці запевняють, що дефіциту підакцизних товарів на внутрішньому ринку краю не виникне: замість анульованих херсонські комерсанти отримали протягом того самого часу ще 5031 ліцензію, внісши за них до бюджету 18,3 мільйона гривень.

Вл. інф.

У Дніпропетровську планують відродити школу кербудів, повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО

ДОБРІ СПРАВИ

Прилетіли чотириста янголів

У Полтаві дітям із непростою долею вручили подарунки, придбані небайдужими земляками під час благодійної акції «Ялинка янголів», що тривала всі новорічно-різдвяні свята.

На ялинку розмістили записки-побажання від дітей-сиріт про те, який саме подарунок вони мріють одержати. Послання мали свій підпис і зворотну адресу, тож усі охочі могли перетворити мрію дитини на реальність. Бажаючих зробити це за одинадцять років проведення акції лише більшає. Цього разу долучилося близько 400 благодійників. Зрештою, організатори (ними стали профільне управління міськвиконкому та одне з громадських об'єднань) і волонтери — студенти полтавських вишів — підбили її підсумки і передали куплені доброчинцями презенти, серед яких іграшки, книги, солодощі...

Їх одержали вихованці трьох шкіл-інтернатів, обласного центру «Любисток», будинків сімейного типу та прийомних родин, а також діти-інваліди.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Відкриють центр для переселенців

Його перший поверх, де розташовано п'ять квартир, призначений для багатодітних родин, другий, можна сказати, барачного типу. Тут можуть зупинитися люди, які приїхали до Лисичанська чи Сєвєродонецька на короткий час. За словами представника церкви Христа Спасителя в Сєвєродонецьку диякона Олександра Руденка, центр розрахований на сорок осіб і п'ять сімей: як на екстрену допомогу, так і на тривале проживання. Крім Сєвєродонецька, Рубіжного та Лисичанська, багато переселенців перебувають далі від лінії фронту — у населених пунктах Сватівського, Біловодського та інших районів Луганської області. Багато хто з них потребує житла й допомоги, утім центрів для них тут не створюють і поки що не планують.

Народна дипломатія може зробити неймовірне

Школярі Луганщини, що провели зимові канікули у західних регіонах України, тепер діляться радістю від побаченого з однолітками.

Очі дівчат і хлопців просто горіли, коли вони розповідали про відпочинок у краю, багатому на народні традиції. Школярі привезли дуже багато вражень, адже на власні очі побачили автентичний український побут, навчились співати колядки, стали учасниками проведення традиційних різдвяних заходів. Дарина з Біловодського району, яка побувала в Тернопільській області, розповіла про свою участь у святковому вертепі. — Ми зібрали гроші, а потім передали їх українським воїнам. Після повернення додому з друзями вирішили започаткувати таку традицію й у своїй школі. — А ми ходили колядувати із Світланкою, в родині якої я жила, — розповідає семикласниця зі Сватова Марійка. — Це перше у моєму житті справжнє Різдво. Мені подарували вишиванку, яка стала моєю улюбленою блузкою. Має рацію голова ОДА Геннадій Москаль, який і організував поїздку, говорячи, що дитяча дипломатія може зробити неймовірне.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

На знімку: крім вражень, школярі привезли багато подарунків.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...місту повернули водну станцію

У Миколаєві поставлено нарешті крапку в чотирнадцятирічній тяжбі про право власності на водну станцію «Спартак».

За позовом прокурора Заводського району міста суд визнав недійсним і скасував незаконне рішення виконавчого комітету міської ради про передачу об'єктів нерухомого майна станції в приватну власність.

Так, в 2001 році рішенням виконавчого комітету міської ради зазначені об'єкти безпідставно були передані у власність Миколаївської обласної ради спортивного товариства профспілок «Україна».

З метою захисту інтересів держави, прокуратура звернулася з позовом у господарський суд Миколаївської області про скасування зазначеного рішення, який задоволений у повному обсязі.

Одеський апеляційний господарський суд залишив зазначене рішення без змін, **повідомила прес-служба прокуратури Миколаївської області**.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

...активізувалися ще одні аферисти — електричні

Мешканці Прикарпаття масово отримують дзвінки з пропозицією придбати пристрій, що нібито зупиняє роботу електролічильника і, відповідно, припиняє облік спожитої електроенергії. Місцеві енергетики кажуть, що телефонують з київського номера. Тож звертаються до мешканців області з проханням бути максимально обережними та не піддаватися на спокусливі пропозиції аферистів. Пропонований пристрій жодним чином не впливає на прилад обліку. Тому, віддаючи 200 гривень, що їх правлять за нього «бізнесмени», людина просто дарує свої гроші. Фахівці «Прикарпаттяобленерго» також зазначають: якби такий пристрій був дієвим і споживачі свідомо встановлювали його, то це вже було б порушенням закону та прирівнювалося до крадіжки електроенергії, що карається згідно з нормами чинного законодавства. Енергетики просять бути особливо обачними довірливих пенсіонерів, яких найчастіше обдурюють різного роду шахраї.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Шанс для примирення ще є

ДОСЛІДЖЕННЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Що реально роз'єднує, а що, навпаки, здатне об'єднати чи ж у даному випадку — примирити країну, з'ясовували соціологи. Проведення всеукраїнського масштабного репрезентативного дослідження стало першим кроком на шляху до старту національного діалогу. Його результати спростували одразу кілька міфів. Перший — як такого «єдиного Донбасу» із одностайною громадською думкою не існує. «Донбас не є єдиним, і в цьому його основна відмінність від решти регіонів, де громадська думка більш консолідована», — сказала під час представлення результатів дослідження Ірина Бекешкіна, директор Фонду «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва».

І хоча, як свідчать результати дослідження, майже з усіх питань мешканці Донбасу мають своє, оригінальне бачення, соціологи все-таки переконані, що шанс на примирення наша країна ще не втратила. Доказ того — проведене опитування, яке показало, що міф другий — твердження, мовляв, у різних регіонах України принципово відрізняються моделі історичної пам'яті, не відповідає дійсності. «У нас є підстави говорити про те, що з точки зору соціокультурної та історичної пам'яті жодного роз'єднання України фактично немає. Є специфіка регіонів, у тому числі і Донбасу, у ставленні до певних історичних подій. Але все ж таки щодо головних подій — ставлення практично однакове. Більше того, вважалось, що в Україні, міф третій — у різних регіонах різна мова, герої, антигерої... Але у 80% випадків це не так», — розповів Олександр Вишняк, завідувач відділу соціально-політичних процесів Інституту соціології НАНУ.

Питання «Що здатне примирити країну» — громадян об'єднує. Принаймні більшість українців, у тому числі і на Донбасі, відповіли однаково: реальна боротьба з корупцією та покращення соціально-економічного стану в країні. Причому у тому числі і на буремному сході більшість переконана, що примирити нас може українська влада та ЗМІ.

До речі, достатньо строкатими та неоднозначними є оцінки найбільш позитивних та негативних політичних діячів України. Лідери серед «героїв» за версією країни — князь Ярослав Мудрий, Богдан Хмельницький, Володимир Великий та Михайло Грушевський. На Галичині цю компанію доповнює Степан Бандера, на Донбасі ж на першому місці — цар Петро І.

Рейтинг «антигероїв» серед політиків сучасності та минувшини, відповідно до даних по всій Україні, очолюють Віктор Янукович (54%), Йосип Сталін (39%), Віктор Ющенко (25%), Володимир Ленін (23%) та Степан Бандера (20%). Зовсім інша ієрархія негативних персонажів історії — на Донбасі. Тут антирейтинг очолює Степан Бандера (45%), Віктор Ющенко (40%), Петро Порошенко (38%) та Віктор Янукович (25%). Як мінімум у нелюбові до президентів України держава вже об'єдналася.

«Якщо б йшлося про громадян України, то ми примирилися б дуже швидко. Інша річ, що, на жаль, не все вирішує громадська думка і не все вирішують громадяни України. Зараз там справжня війна з Росією... Донбасу дуже важко. Для нього Україна і Росія — це двоє батьків. І нинішня ситуація — це все одно, що запитувати у дитини, кого ви більше любите: маму чи тата. Їм складно перебудуватися. Для них Росія завжди була другою батьківщиною. І тому їм дуже важко сприйняти той факт, що РФ і Україна стали ворогами», — відповіла на запитання «Голосу України» про те, чи не втрачено ще шанс для примирення, Ірина Бекешкіна.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

З нагоди Дня Соборності

Старшокласники просять дорослих схаменутися

З національною символікою і саморобними плакатами вийшли на флешмоб «Коло єднання» старшокласники тернопільських шкіл. Вони зібралися на Театральному майдані з нагоди Дня Соборності та 25-річчя живого ланцюга, що протягнувся 1990 року зі Львова до Харкова. Діти просили дорослих схаменутися і припинити війну, закликали своїх ровесників зі сходу до єдності і збереження країни. На плакатах — карта України під охороною янголів, голуби миру, національна символіка... Дев'ятикласник Олег Петрина намалював голуба і написав слово «мир» двадцятьма п'ятьма мовами. Його ровесниця Юля Мусікевич вважає, що війна повинна закінчитися, а не тривати роками. Дівчинка нагадує: майже сто років тому українці УНР і ЗУНР прийняли Акт злуки, тому і сьогодні треба об'єднуватися, миритися, берегти цілісність країни. «Якщо дорослі це не усвідомлюють, ми будемо ще й ще робити спроби, аби до них достукатися», — запевняли діти. Учасники акції, яку, до речі, організував міський учнівський парламент «Наснага», хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих за волю і цілісність України в теперішній неоголошеній війні, а наприкінці взялися за руки і утворили символічне коло єднання.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: учасники акції закликають дорослих до миру і єднання.

Фото автора.

Закарпатці розгорнули чотирьохсотметровий прапор

Під час урочистостей в Ужгороді з нагоди відзначення Дня Соборності України, 96-ї річниці проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР та 69-ї річниці утворення Закарпатської області у складі України, представники товариства «Лемківщина» розгорнули стометровий національний стяг **(на знімку)**. Учасники ж ужгородської громадської акції «Ланцюг Єднання» — аж чотирьохсотметровий синьо-жовтий прапор. Також у рамках урочистостей очільники облдержадміністрації та обласної ради, представники громадськості поклали вінки та квіти до пам'ятника Тарасові Шевченку.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото прес-служби ОДА.

У Миколаєві протягом дня звалилися дві старі тополі. Одна заблокувала вхід до школи, друга — ледь не зламала паркан дитсадка, передає наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ

На Закарпатті перший паспорт громадянина України для виїзду за кордон з безконтактним електронним носієм (чипом), начальник міграційної служби в області Ігор Михайлишин вручив жителю Мукачівського району Володимирові Халусу, який подав заяву за дев'ять днів до того. В область надійшло п'ять бланків біометричних паспортів, повідомили в облвідомстві, які було оформлено у прискореному режимі. Заяви на паспорт з чипом подали 145 закарпатців, без чипа — 2798, *передає наш власкор Василь Нитка*

Біометричні паспорти: ажіотаж спав — процес пішов

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зразково-показовий процес прийому заяв та видачі уже готових документів налагоджено у «Паспортному сервісі»: електронна черга, комфортне очікування. Ажіотажу та натовпу вже немає. Для полтавчанина Руслана оформлення паспорта — виробнича необхідність. Здавати відбитки пальців та залишати оцифрований підпис не боїться. Про те, що ці дані можуть потрапити на «чорний ринок», воліє не думати. Натомість мріє, що з часом переплата у 60 гривень саме за біометричну посвідку себе виправдає: «Усе-таки сподіваюся, що хоча б років через 5—7 ЄС таки перегляне візовий режим з нами. Тоді більшість побіжать по документи, а в мене вже все буде. Адже паспорт видається на 10 років».

На очікування та подачу заяви в Руслана пішло менш як 40 хвилин. Його сфотографували, взяли відбитки пальців (вказівні пальці обох рук), відсканували підпис. Хоч як дивно, але найбільше проблем виникло саме з виконанням останнього пункту. Щоб пристрій зумів розпізнати «автограф», його потрібно робити нешвидко і з певним зусиллям (надавлювати на сенсорний екран-сканер). У жінок — інша проблема: їм часто не подобаються власні фото, тому доводиться робити кілька «дублів»... Тепер за 20 днів чоловікові має надійти смс-повідомлення про готовність. І залишиться лише забрати документ.

Під час оформлення біометричних паспортів.

Певною мірою із заздрістю на цю ситуацію дивиться Галина із Дніпропетровська. Вона вже отримала свій біометричний паспорт. Але в неї цей процес був менш комфортний. «У мене закінчився строк дії старого закордонного паспорта і потрібно було терміново оформлювати новий. Подавати заяву прийшла 13 січня, на другий день, як почали приймати документи на оформлення біометричних. Черга була така, що 4,5 години довелося стояти на вулиці, а потім ще стільки ж чекати, але вже у приміщенні», — пригадує жінка. Над тим, чи оформлювати біометричний паспорт, довго не розмірковувала. Мовляв, навіщо замовляти стару модель телевізора, коли за ту ж ціну можна взяти нову.

Нині на власний розсуд можна обрати один із трьох доступних варіантів: оформити закордонний паспорт без чипа, із чипом, але без відбитків пальців, або ж із «повним комплектом». Ціна питання з усіма митами та доплатами — від 461 гривні (за нечипований) до 518 гривень за біометричну посвідку. За термінове оформлення документів (тиждень замість 20 днів) доведеться викласти 718 та 775 гривень відповідно.

Зовні чиповані та звичайний паспорти майже однакові. Єдина відмінність — на обкладинці біометричного паспорта під гербом України нанесено зображення чипу.

Та головне — саме з біометричними паспортами можна буде їздити до Європи без віз. Щоправда, лише після того, як це рішення буде прийнято самим ЄС. Адже видача біометричних паспортів — це один із п'ятдесяти критеріїв технічних завдань, які наш уряд повинен виконати, щоб українці отримали право безвізового в'їзду на територію ЄС, нагадала експерт, керівник ГО «Європа без кордонів» Ірина Сушко. Звичайно, станеться це не завтра. За найоптимістичнішим прогнозом (за умови, що відповідне рішення ЄС буде ухвалено на саміті в Ризі у травні цього року), чинності воно набере не раніше жовтня.

У Києві біометричні документи можна оформити у 10 з 14 підрозділів міграційної служби. Щодня встановлюють нові комплекти обладнання. Уже в лютому кількість робочих місць, на яких оформлюватимуть біометричні паспорти, буде збільшено до 610.

Нагадаємо: для оформлення закордонного паспорта, як із чипом, так і без, необхідно звернутися до підрозділу міграційної служби. Із собою необхідно взяти лише паспорт громадянина України та, в разі, якщо паспорт для виїзду за кордон раніше не оформлювався, довідку про присвоєння коду платника податків.

Тетяна СУВОРОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

До речі

У країні вже тривалий час точаться дискусії, скільки ж має вартувати закордонний паспорт. Згідно із чинним законодавством, оплачувати громадянин повинен тільки вартість держмита — 170 гривень. Натомість про ціну бланка та вартість послуг — ні слова. Громадські активісти навіть вигравали суди, рішеннями яких підтверджувалось: сплачувати громадянин повинен тільки вартість держмита. Хто має компенсувати витрати на бланк — питання без відповіді. У найближчому майбутньому цю колізію, найімовірніше, буде виправлено. «На виконання доручення Прем'єр-міністра України міграційною службою внесено пропозиції щодо об'єднання всіх передбачених законодавством платежів шляхом збільшення суми державного мита зі 170 до 518 гривень 15 копійок та скасування окремих платежів вартості адмінпослуг та вартості бланка», — повідомили у пресслужбі Державної міграційної служби України.

Бариші на... крові,

або Як у Сумах про здоров'я нації «дбають»...

Аналогів сумському «ноу-хау» немає. Тут переливанням крові займається єдина комерційна структура такого типу в Україні. А відтак за кров потрібно платити всім і кожному без винятку — травмованому чи тяжкохворому. Навіть якщо кількість тутешніх донорів, як минулого року, побила всі рекорди. Одне слово, хочеш жити — гони «бабки» «кров'яним ескулапам». Ах, у вас їх немає? Тоді, звиняйте, замовляйте траурну музику. Іншого виходу не залишають, оскільки ціни на живильну субстанцію справді захмарні.

За інформацією, одна доза тромбоконцентрату (260 мл) вартує 1,2 тисячі гривень, R-маса — 750 гривень. Саме стільки доводиться платити мешканцю Шостки Євгену Д. мінімум щотижня. Його син — пацієнт обласної онкогематології. Насправді кров має закуповувати лікарня. Та ліміт коштів з минулорічного бюджету вже давно використано. Тож тепер батьки бідних пацієнтів змушені за необхідні препарати витрачати власні гроші.

— Держава виділяє кошти на придбання препаратів крові для наших тяжкохворих маленьких пацієнтів, — зітхає завідувачка відділення онкогематології Сумської обласної дитячої клінічної лікарні Ліана Нікітенко. — Але, як у нас заведено, медицина весь час фінансується за залишковим принципом, та ще й за показником попереднього року. А в 2014-му онкохворих побільшало проти позаминулого року втричі. Тож і без цього обрізані кошти закінчилися бозна-коли. Дякувати керівництву лікарні, місцевій владі, спонсорам, які з усіх сил намагаються допомагати нам рятувати маленьких хворих. Коли б не ця допомога, не знаю, як би взагалі виживали...

Сумські волонтери ще влітку кинули гасло — про допомогу кров'ю пораненим бійцям АТО. Після цього до обласних медичних закладів вишикувалися черги із бажаючих. Щодня віддати безплатно власну кров для захисників Вітчизни приходили до півтори сотні сумчан. Ще 600 осіб — готових будь-яку хвилину поділитися рятівною кров'ю — у базі донорів. Але в них чомусь у Сумах немає потреби. Бо в Сумському шпиталі тяжкопоранених немає, а транспортувати її до Дніпропетровська чи Харкова практично неможливо через відсутність спеціального банку для її зберігання.

Ось що думає з цього приводу депутат Сумської обласної ради Микола Полілуй.

— У Сумах діє єдина комерційна станція переливання крові в Україні. У решті регіонів ці структури перебувають у комунальній власності. І це закономірно, адже згідно зі статтею 15 Закону України «Про донорство крові та її компонентів» зазначено, що приватним структурам надано право лише переробляти і зберігати донорську кров. А здійснювати забір можуть виключно державні спеціалізовані установи.

— На папері згадана структура у спільній власності, — продовжував депутат. — Насправді частка Сумської обласної ради становить заледве 25 відсотків. Кров, яку збирають у Сумах, реалізовують як в Україні, так і за кордоном. Звісно, реалізація крові та її компонентів здійснюється на платній основі та ще й за завищеними — щонайменше на 25—30 відсотків — цінами, ніж в інших областях. Тому приватна структура, яка фактично є господарем фірми, націлена лише на власне збагачення, до того ж заробляє на горі пересічних українців.

— Але торік, після оголошення на обласному телебаченні про необхідність допомоги пораненим в АТО, сотні сумчан щодня здавали свою кров безплатно.

— Справді. Ця компанія, аби заманити довірливих сумчан у тенета приватного бізнесу, не раз розписувала у своїх сюжетах «ангельські чесноти» фірми, яка жирує на людській біді. Люди йшли в патріотичному пориві, не знаючи, що слугують збагаченню ділків. Адже безплатно крові цей центр нікому не надавав і не надає, навіть за державними програмами чи тяжкохворим. І це за того, що завдяки рекламі запаси крові у ньому перевищують потреби. Отак спритники, маніпулюючи за допомогою ЗМІ, спекулюють на почуттях українців і роблять бізнес.

Тим часом вилучення крові у людей шляхом обману з метою використання їх як донорів, вчинене групою осіб з метою продажу, — це ознаки злочину, передбачені ч. 3 ст. 144 Кримінального кодексу України.

— Чому ж місцева влада дозволяє чинити таке свавілля приватним структурам?

— Як уже згадувалося вище, сьогодні в Сумської обласної ради лише 25 відсотків статутного фонду товариства, і вона не впливає на його діяльність. Банком крові володіють приватні особи, хоча компенсацію донорам за здану кров виплачує держава, а частину комунальних послуг заслуженим та почесним донорам на Сумщині погашає обласна рада.

— І депутати мовчки зносять ці ляпаси?

— Торік на засіданні постійної депутатської профільної комісії порушили питання про реформування служби крові в Сумській області та ухвалено пропозицію про відповідне звернення до Верховної Ради та Кабінету Міністрів.

— Це все, на що «сподобилися» народні обранці?

— Ні. Особисто мною підготовлено депутатські запити прокурору Сумщини, керівництву управління майном Сумської обласної ради та в інші структури, в яких ідеться про вчинення посадовими особами правопорушень та необхідність здійснення розслідування щодо втрати комунальної власності громади Сумщини і притягнення до відповідальності осіб, винних у заподіянні великих фінансових збитків спільноті регіону...

Тим часом 7-річному шостксинцю Іллюші Д. з березня минулого року 53 (!!!) рази переливали тромбоконцентрат і 26 (!!!) разів — R-масу. За кошти батьків, звісно.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

P.S. *Редакція «Голосу України» сподівається, що наведені у цій публікації кричущі факти заробляння пройдисвітами статків на здоров'ї дітей, ветеранів, пенсіонерів — усіх пересічних українців, а також хто за скільки і з чийого подання передав державну структуру в липкі приватні руки, зацікавлять працівників Сумської обласної прокуратури.*

Із біометричними паспортами можна буде їздити до Європи без віз... після того, як це рішення ухвалить ЄС

На папері все гладко. Забули про ями

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Після багаторічних узгоджень між країнами-сусідами — Румунією та Україною — 2014 року Кабінет Міністрів України прийняв розпорядження про відкриття міжнародного пункту пропуску через державний кордон у Ренійському районі Одеської області. Йдеться про угоду у формі обміну нотами між урядами двох країн про організацію поромного, вантажного і пасажирського сполучення між населеними пунктами Орлівка (Україна) та Ісакча (Румунія).

15 років тому морський торговельний порт «Ізмаїл» намагався налагодити поромне сполучення з містом Тулча (Румунія). Від цієї ідеї через її фінансову складову і довжину (йшлося про будівництво 32 кілометрів інфраструктури) довелося відмовитися. Другий варіант поромної переправи Орлівка—Ісакча виявився економічно привабливішим. По-перше, ширина Дунаю в цьому місці лише кілометр. По-друге, і з румунського, і з українського берега вже існували обладнані з'їзди до річки. Міжнародні експерти одностайні в думці — пором через Дунай не в образному, а в буквальному значенні може стати першим проектом співробітництва України та Євросоюзу. Головна цінність майбутньої переправи — організація довгоочікуваного прямого транспортного сполучення між Україною та Південною Європою.

— Незважаючи на те, що Україна на Дунаї має майже двісті кілометрів спільного кордону з Євросоюзом, яким сьогодні є Румунія, на цій ділянці немає жодного транспортного переходу — ні мосту, ні переправи. І сьогодні є два шляхи для того, щоб потрапити з нашої країни до Південної Європи, точніше, до Румунії: через Чернівецьку область або через Молдову, у деяких випадках — через Наддністрянщину, що додає додаткових ризиків, — зазначає Юрій Димчогло, генеральний директор ТОВ «Поромний комплекс Орлівка», компанії-інвестора проекту.

Сьогодні Молдова заробляє мільйони євро на транспортних зборах. Адже через її територію транзитом щорічно прямують майже 170 тисяч одиниць транспорту з України до Європи, третина якого — вантажний.

Поромна переправа через Дунай стане потужним чинником регіонального розвитку. Тулчанський повіт у Румунії, як і українське Придунав'я — значною мірою депресивні райони. І спільний міжнародний економічний проект спроможний «пожвавити» обидві ці території. По-перше, це робочі місця, по-друге — додаткова інфраструктура, тобто готелі, кемпінги, паркінги, сфера харчування. І не тільки біля Орлівки, а й уздовж усього маршруту транспортного потоку — від Білгорода-Дністровського до Ізмаїла та Рені.

Дорога, без якої нам не жити

Вирішальне слово в реалізації перспективного інвестиційного проекту за нашою країною. І слово це називається «дорога». Автотраса Одеса—Рені, а це 81 кілометр, сьогодні існує хіба що на картах. Розбиту ділянку місцевості з величезними зусиллями долають великовантажні автомобілі. А з випаданням опадів тільки безстрашні водії ризикують їхати цією автотрасою. Інвестори поромного комплексу, розуміючи масштабність такого заходу й можливості нинішнього бюджету, все-таки сподіваються, що коли міжнародний транспортний і вантажний потік «позначиться» територією України, розв'язати це питання буде легше — якщо не за державні гроші, то за кошти Євросоюзу.

Генеральний директор ТОВ «Поромний комплекс Орлівка», компанії-інвестора проекту, Юрій Димчогло.

Поки що виходу немає. Траса місцями вже зруйнована, а питання фінансування реконструкції ніяк не просунулося за останні п'ять років.

У 2012 році Міністерство інфраструктури України заявляло, що вартість будівництва цієї ділянки дороги перевищує 3 мільярди гривень. Державний бюджет, звичайно, не «потягне» такі витрати. У листопаді 2013-го ключовою умовою залучення інвестицій у цей проект було названо зміну маршруту міжнародного транспортного автомобільного коридору з Європи через Україну до Азії.

Кілька років тому зусиллями румунського уряду, що діяв у співробітництві з молдовськими партнерами, у міжурядових документах було закріплено варіант частини коридору у форматі Бухарест—Кишинів—Одеса. На думку української сторони, це не відповідає потребам перевізників, тому що змушує їх робити зайвий «гак» через столицю Молдови (не кажучи вже про те, що залишає осторонь від уваги бізнесу трасу Одеса—Рені). У разі повернення в міжнародні угоди формату Бухарест—Рені—Одеса, на думку української влади, залучити концесійні кошти буде значно легше. Принаймні відтоді питання реконструкції траси у бік вирішення не просунулося.

Ями у вигляді розбитої автотраси Одеса—Рені не зникли. Проте поромний комплекс в Орлівці побудують. Паралельно його буде споруджено і в Ісакчі.

Як розповів Юрій Димчогло, досягнуто угоди з румунською компанією «МБС-Інвест» про синхронний початок і закінчення робіт з будівництва переправи. Уже готовий робочий проект комплексу в Орлівці, до якого входять, зокрема, адміністративне і службове приміщення, пункт пропуску через кордон, приміщення для поглибленого огляду, парковка і вертолітний майданчик, готель і кафе. Гідротехнічна частина проекту, серед іншого, передбачає зведення двох причалів.

На початку 2014 року ТОВ «Поромний комплекс Орлівка» підписало меморандум з Одеською облдержадміністрацією про те, що інвестор за свої кошти будує інфраструктуру, необхідну для організації міжнародного пункту пропуску, і передає державі безплатно або за символічну ціну в одну гривню (надалі ТОВ буде оператором комплексу, тому що одержало земельну ділянку в оренду на 49 років). Вартість усіх підготовчих і будівельних робіт становить майже 5,5 млн. євро.

А почнуться вони, за прогнозами Ю. Димчогло, навесні 2015 року -на той час мають завершитися всі технічні процедури, пов'язані з відведенням землі й державною експертизою проекту. Поромний комплекс із гідротехнічними спорудами і міжнародним пунктом пропуску буде побудовано наприкінці року, у крайньому разі — до весни 2016-го, якщо непередбачені затримки відтермінують закінчення робіт.

Що стосується функціонування майбутньої переправи, то, за словами гендиректора компанії, поромів буде два — і вони ходитимуть щопівгодини. Час подолання відстані — десять хвилин. Пором зможе прийняти на борт понад 40 транспортних засобів. «Пропускна спроможність комплексу становитиме тисячу одиниць транспорту на добу, тобто при роботі в режимі «10 годин на день» ми удвічі перекриваємо наявний транзитний потік у 170 тисяч автомобілів, — зазначає Юрій Димчогло. — При цьому в нас є значні можливості для зростання: ми можемо задіяти другий причал і запустити ще один пором, а також вийти на цілодобовий режим роботи».

Переправа через Дунай замикає міжнародну трасу Е87 — це альтернативний, швидкий і більш дешевий варіант будівництву в цьому місці мосту.

За підрахунками європейських експертів, міст через Дунай завдовжки майже 1300 метрів будуватиметься не менш як чотири роки і коштуватиме понад 400 мільйонів євро. А переправа, запевнив депутат, обійдеться значно дешевше й може бути побудована за півроку. Автомобілі, що їдуть із півдня України, заощаджуватимуть до 20 літрів палива і до чотирьох годин часу, які сьогодні витрачають на проходження українського, потім двох молдовських і румунського кордону.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.
Фото надано автором.

Нерегулярні перевезення через Дунай. Поромна переправа.

АКТУАЛЬНО

Стир стримують затоплені баржі

У Рівному відбулося оперативне засідання постійної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій в області. На ньому розглядали питання щодо організації роботи з ліквідації можливих заторів на річці Стир для забезпечення безаварійної роботи Рівненської атомної електростанції. Оскільки Стир протікає також територією Волинської області (203 кілометри), участь у засіданні взяли і керівники управління з надзвичайних ситуацій та управління водних ресурсів сусідньої з Рівненщиною Волині.

Ситуація ускладнюється тим, що минулий рік у регіоні був маловодним і в 2015-й Стир увійшов з рівнем води на десять сантиметрів нижчим, ніж у такі ж маловодні 1990, 1994 і 2003 роки.

На засіданні комісії йшлося про необхідність відновити водопропускну здатність русла Стиру. Оскільки під час його обстеження виявлено низку місць, де течію стримують повалені у воду дерева, дві затоплені металеві баржі. Учасники наради звернулися до НАЕК «Енергоатом» й уряду з проханням профінансувати проведення цих робіт, а також виділити кошти для підриву льодоставу у разі можливого виникнення заторів. Розроблено також алгоритм взаємодії оперативних служб сусідніх областей та керівництва АЕС у разі зниження рівня води у водозаборі Рівненської атомної електростанції, який живиться зі Стиру.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

У економістів немає приводу для оптимізму

Депутати Харківської облради ухвалили Програму економічного і соціального розвитку на 2015 рік. Директор департаменту економіки і міжнародних відносин облдержадміністрації Віктор Коваленко зазначив, що програму написали реалістичну, а розрахунок ґрунтувався на двох сценаріях — оптимістичному і базовому. Але за обома сценаріями заплановано зменшення індексу промислової продукції. Так, згідно з прогнозом, падіння в 2015 році індексу промислової продукції в Харківській області порівняно з 2014-м становитиме 4,5 відсотка. Понад те, у прогнозах на наступні два роки серйозного зростання промислового виробництва в регіоні взагалі немає.

Відзначається, що основним ризиком для економіки 2015 року залишається погіршення відносин з Російською Федерацією. Складною залишається ситуація на низці великих промислових підприємств, чию торгівлю із РФ фактично заблоковано. Йдеться про Харківський завод електроапаратури, ДП «Чугуївський авіаційний ремонтний завод» та інші підприємства.

Прогнозується зниження виробництва продукції у сфері сільського господарства. Немає оптимістичних показників і в сфері транспорту. 2014 року скоротилося перевезення пасажирів.

Найоптимістичнішою є ситуація в сфері ЖКГ. Планується будівництво заводу з переробки твердих побутових відходів, завершення другої черги полігона в селищі Дергачі і створення двох нових полігонів з переробки відходів.

Микола КОСИЙ.
Харків.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 12 (6016)
СУБОТА, 24 СІЧНЯ 2015

У Харкові показано музично–анімаційну виставу «Пер Гюнт» (пісочна анімація художниці Світлани Тельбух та оркестр «Віртуози Слобожанщини» під керівництвом Тараса Куценка)

До Дня Соборності у столичному Музеї «Будинок митрополита» заповідника «Софія Київська» відкрилася виставка «Хрест та шабля. Митрополит Петро МОГИЛА (1597—1647)»

Станіславський не мав диплома. І що?

ТЕАТРАЛЬНА РЕФОРМА

Продовжуємо рубрику «Театральна реформа», започатковану в кінці минулого року. Цього разу наш співрозмовник — художній керівник Черкаського академічного театру ляльок Ярослав Грушецький (на знімку). Він — випускник харківського інституту мистецтв. В очолюваному ним театрі йдуть не лише казки для дітей, а й вистави для дорослих, зокрема класичні п'єси європейського театру абсурду.

Це — система

— Ярославе Ігоревичу, чому про театральну реформу говорять так голосно і тихо одночасно?

— Зводиться все до двох суттєвих протиріч. Якщо зміни відбуваються в країні та в суспільстві, то, очевидно, вони повинні торкатися всіх сфер. Бо це дивно звучить — давайте все реформуємо, а театр залишимо як є. Або — нічого не будемо реформувати, а театр реформуємо. В обох випадках театр приречений...

Якщо держава бере на утримання театр або систему театрів, то, напевно, від них чогось хочуть і, скоріше за все, не мистецтва. Тут варто було б сказати про цензуру і утворення радянської системи театрів. Методологія підготовки актора і режисера в Україні часто-густо спирається на постулати так званого реалізму — тобто мистецького напрямку, найбільш прийнятного і зрозумілого для ідеологічної цензури.

Дивіться: педагоги театральної школи кажуть сьогодні, наприклад, що треба вчитуватися в обставини п'єси, «йти за автором». Отут і з'являється примара цензури. Бо, коли ви в обов'язковому порядку змушуєте режисера «йти за автором», то ніби наперед убезпечуєте його від таких казусів, які були з Лесем Курбасом. Згадайте, Микитенкову п'єсу «Диктатура» — про колгоспи — Курбас поставив як фарс. Тобто ніби перевернув той сенс, що закладений у твір драматургом. За це Курбаса й знищили. А нас і досі навчають: робіть так, як у автора написано, — і все у вас буде благополучно!

Звання і визнання

— Виходить, радянську систему зруйнували, а її складові залишилися?

— Коли ми говоримо про авторитарну державу, якою була і Україна до останнього часу, то там головний — чиновник. Якщо в західному світі, світі буржуазних цінностей, шлях між актором і глядачем пролягає напряму, то в авторитарному суспільстві між ними багато посередників.

Як у нормальному суспільстві винагороджується актор? На нього ходять люди, а значить — він цікавий і отримує за це свої гроші. Як винагороджується у нас? Ми платимо в бюджет гроші, але улюбленого актора не бачимо. Чи бачимо раз на місяць. Цей актор інколи одержує почесне звання, але не від нас: чиновники подають відповідні папери Президентові, той підписує. Але який стосунок це має до прямого контакту глядача і артиста? І це чомусь називається народним визнанням... По-перше, звання «народний» смішне, бо це архаїчний марксистсько-народницький підхід. А тим часом більшість модерністських течій у мистецтві — взагалі «антинародні», бо спираються на «внутрішню правду» митця, а не на взірці масової культури, улюбленої отим самим «народом». Це — елітарне мистецтво. Якщо артист займається модерністським мистецтвом, він апріорі не може бути «народним». Це суперечність. Тоді треба вводити якісь інші звання.

Але світ давно вже придумав, як відзначати успішного артиста — шляхом грошової винагороди, а не почесних грамот. Я хочу сам особисто визначати свого народного артиста. Я це й роблю — коли свої п'ятдесят чи сто гривень віддаю у віконечко театральної каси. Так я, глядач, визначаю — сам, безпосередньо — якість акторської роботи і не хочу, щоб із мене брали податки до держбюджету на утримання нецікавих мені «народних» і «заслужених».

Освіта

— Система нашої освіти, зокрема театральної, складна і антиприродна по своїй суті. Замкнуте коло для тих, хто хоче розвиватися вільно, як це притаманно творчій особистості.

— Щоб отримати право потрапити в театр, ви маєте віддати п'ять років своїх людино-годин. В СРСР людина повинна була пройти через «санпропускник» вищої школи, щоб не ляпнути чого зайвого зі сцени, не мати своєї думки. На заході актор росте інакше: чіпляється за будь-яку можливість, шукає, пізнає професію. І його вміння — це його проблема. Акторська школа в Парижі — два роки. А наші класики — наприклад, Станіславський, Образцов — не мали режисерської освіти. І що?

Я не кажу, що не треба вчитися. Але ми повинні дбати про вміння. Тобто важливо, не який у тебе диплом, а що ти вмієш, коли приходиш на роботу в театр чи якийсь проект. А де ти здобуватимеш майстерність — в університеті мистецтв чи біля митця — це твоя проблема. От цю монополію треба зруйнувати — що буцімто тільки театральний вуз дає необхідні вміння. Бо, скажімо, у мене в театрі фактично витягують репертуар, їздять на фестивалі ті, хто театральний не закінчував.

І те, що система державної освіти накинула своє ярмо на мистецтво, мовляв — без нас нікуди — неправильно, як на мене. Талант — це стала величина, він або є, або його нема. Якщо талановиті люди потрапляють до театрального вузу, то яку не роби з ними архаїчно-бездарну постановку, талант усе одно буде видно. Ну, потім скажуть, що це педагоги молодці. А ви наберіть бездарностей і навчіть, тоді я зможу окреслити цінність «школи».

Куди йти?

— Тобто у тих, хто самостійно розвивається, держава не зацікавлена?

— Я б сказав — їй байдуже. То хай дасть хоча б змогу конкурувати на рівних із «професіоналами» тим, хто прийшов у театр із вулиці, хто самовдосконалюється, їздить на майстер-класи. Це ж і саму систему альтернативної освіти розвине.

Театр може визначити для себе: йому потрібна та реформа чи ні.

А нині знову-таки все зводиться до чинного законодавства. Придумали «атестацію», але ж це знущання, а не реформа. Що можна було б зробити? Хоча б у контракті з актором диференціювати заробітну плату. Якщо я знаю, що цей актор працюватиме у виставах, які становлять основу репертуару, то з ним підпишу контракт. Тобто все залежатиме від виробітку. Це ж можна зробити? Може, таки до цього дійде?

Я б акторів готував два роки, але паралельно за ними має бути право на ще одну освіту — чи то педагогічну, чи яку іншу. Щоб після розірвання контракту з театром для актора не виникло трагедії, коли він змушений буде піти. Щоб він заробив собі на пенсію і почувався людиною...

Театр — справа молодих. Можливо, не потрібна така велика трупа, які зараз є в театрах за стандартним штатним розписом. І «зайвих» людей при цьому не буде — просто замість одного виникнуть три, чотири театри, і вони будуть різні. І це чудово, бо неможливо ж постійно ходити на одні й ті самі вистави, правда?

Розмову вела Анна КУРИЛЕНКО.

Черкаси.

Фото надане театром.

Як я назавжди залишився підлеглим Бровченка

Щойно вийшла з друку книжка журналіста-патріарха «Голосу України» Леоніда Бровченка «Як пестощі поспіхом до біди довели» (МП «Леся», Київ, 2014).

Леонід Бровченко

ЯК ПЕСТОЩІ ПОСПІХОМ ДО БІДИ ДОВЕЛИ

Бувальщини

Писати про цю нову (бо були й інші) книжку Леоніда Бровченка — дуже хочеться. Отак буває хочеться залпом випити кухоль свіжого пива або зірвати яблуко, щоб не їсти, а просто дивитися й тішитися. У самому бажанні писати про таку книжку вже є радість. Бо це легкі тексти, їх кортить перечитувати й переказувати — з тим рідкісно-щасливим відчуттям, наче це не чужі тексти, а твої власні.

А тим часом ця замітка мені довго не хотіла починатися. Можливо, стримувало те, що Бровченко колись був моїм безпосереднім начальником. А це навіки зобов'язує до особливої відповідальності — хоч ми давно вже вийшли з координат службової субординації. Та й начальником він був дивовижно делікатним. От бувають чемні начальники, які стукають у двері, перш ніж навідатись до підлеглого. Ні, Бровченко не такий. Не згадаю навіть, чи він взагалі стукав, коли приходив. Він просто з'являвся — так, наче завжди тут і був, і в тебе не виникало охоти вставати, виструнчуватись і брати під козирок. Звісно, він, як і кожен начальник, приходив із якимось завданням — але те завдання у нього завжди мало вигляд невинного хабара, якого не можеш не взяти. Є такі ласкаві душевні давальники хабарів, що їм неможливо відмовити. Бо вони приносять тобі ніби не щось буденне — а дар небесний. І в тебе виникає чудне, не прописане в кримінальному кодексі, бажання — чимось віддячити, так само особливим.

Ось чому ця замітка довго не починалася. Аж поки я не змирився з тим, що рецензія все одно не буде кращою за саму книжку. Хай вже буде як є.

Отже, що перед нами? Це — колекція курйозних історій, пережитих чи почутих людиною, котра вміє весело бачити світ і має талант жити. Таких книжок у нашій літературі нібито є немало, й Бровченко тут не перший. Можна згадати Миколу Сома — його книжку анекдотів з власного життя. Або от львівський художник Юрко Кох назбирав і видав аж три томи «казусів від вельми цікавих людей». Такі речі завжди мають добрий попит. Чим тут вирізняється Бровченко? Тим, що його історії мають викінчену форму компактного оповідання, насичено-стислого, як мікросхема, й добре сконструйованого.

Можливо, оце вміння конструювати — невипадкове, адже Бровченко за першою освітою — інженер-радіофізик. Як сам пише, в молодості «займався паянням неметалевих деталей у вакуумі». Було це на знаменитому столичному заводі «Арсенал». Звідти Бровченко надсилав замітки до комсомольської газети «Молода гвардія», потім уже працював як журналіст у таких солідних виданнях, як «Радянська Україна» та «Голос України». Але інженерська жилка в ньому залишилася. Прочитайте хоча б його оповідь про те, як хлопці добували імпортний коньяк шприцом із запечатаної пляшки. Або про те, як дід Архип майстерно крав колгоспний цукор з мішка за допомогою очеретяної трубочки. Таке міг професійно оцінити та описати тільки інженер.

Одначе, якби йшлося тільки про прикладні технології, ми б не мали про що говорити. А в підоснові Бровченкових оповідань завжди лежить ще й натяк на чудо. От звідки це береться? Адже чудесам не учать — ні інженерів, ні навіть журналістів. Відчуття чуда дається — як талант, дається рано, ще до всякої освіти, навіть середньої. Мені здається, сам Бровченко розкрив цю таємницю в оповіданні «Як я боявся залазити у фотоапарат». Ця історія — з тих часів, коли Льоні Бровченку було всього років зо три, й до хати прийшов фотограф, щоб зняти дитину «на карточку» разом з дорослими. І пояснив, як воно буде. Мовляв, усі ви зробитеся маленьким, залізете в апарат, зафіксуєтесь на фотоплівці й вилізете з апарата назад. Після таких пояснень, пише Бровченко, «мене перекособочило. А раптом щось не спрацює і ми залишимось у камері на все життя маленькими?» І мій майбутній начальник категорично відмовився фотографуватися, бо таки страшно.

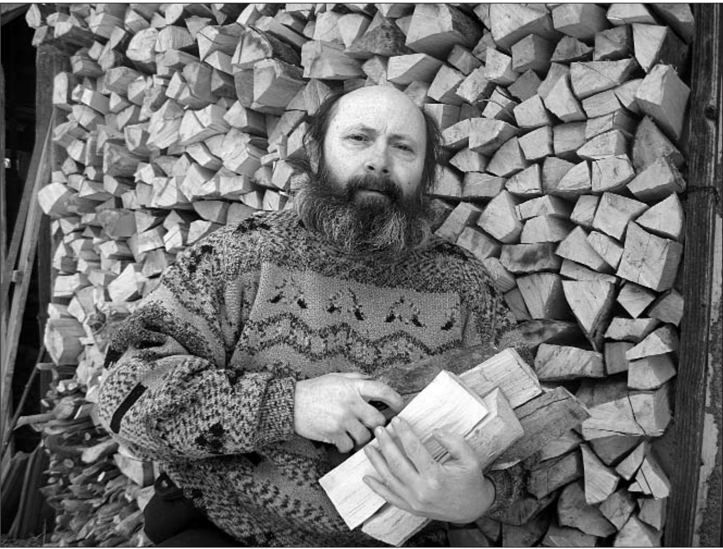
Але ж відомо: коли чогось дуже боїшся, це з тобою потім обов'язково станеться. Нехай і не буквально, а все одно ти можеш цього вже ніколи позбутися. «А раптом щось не спрацює?» І от ти приречений на те, щоб усе своє життя рятувати якихось маленьких людей від того, що вони залишаться навіки непроявленими. Ти цих людей знаєш і любиш, і ніхто, можливо, крім тебе, цих людей уже не пам'ятає, їх вже й на світі багатьох нема. А ти у своїх оповіданнях допомагаєш тим людям повернутися з камери забуття і бути серед нас. У цьому занятті завжди є якийсь міліграм драматизму, непритаманного банальним анекдотам. І той драматизм відчутний часом навіть у найсмішніших оповіданнях Бровченка. Істинно веселі люди — завжди мудрі, і у цьому сенсі Леонід Бровченко завжди залишається мені начальником.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Неможливо постійно ходити на одні й ті самі вистави

Правду про історію «Новоросії» нагадає генічеський митець

Історична забудькуватість робить чимало мешканців півдня України надто довірливими до путінського патякання про «Новоросію» та оманливих запевнень про те, що появою цивілізації Дике Поле завдячує виключно російським колонізаторам. Тому правду про історію краю вирішили нагадати всім землякам у Генічеському районі Херсонщини. Тут за ініціативою місцевої громади хочуть звести пам'ятник першим поселенцям. І були вони двісті років тому не московськими посланцями, а козаками з Запорозької Січі, які стали морськими перевізниками та рибалками, добре уживаючись із сусідами — кримськими татарами. Ескізи й моделі до пам'ятника вже готує знаний генічеський художник та скульптор Володимир Шпак. За його творчим задумом, у композиції будуть присутні не тільки "класичні" кремезні чолов'яги при оселедцях та з шаблями, а й їхні дітлахи — як нагадування про тих, хто продовжив козацький рід у Приазов'ї.

З електропечі генічеський митець Володимир Шпак перейшов на звичайну дров'яну.

— Прототипи козаків для майбутнього монумента добираю з натури, і цим нітрохи не порушую принципу історичної достовірності. Адже козацькому роду нема переводу. У рідному Генічеську й досі живуть і процвітають нащадки двадцяти з 60 першопоселенців, — відкриває секрет митець. — Єдине, про що шкодую, — так це про неможливість відлити їх у бронзі. Нині цей матеріал надто дорогий — до сорока доларів за кілограм, не рахуючи вартості самого литва. Тож різьбитиму козаків у альмінському камені, який легко піддається обробці, або в мармурі.

Художник і скульптор Володимир Шпак малює все життя, скільки себе пам'ятає, особливо полюбляючи графіку. Але справжньої слави у світі він зажив півтора десятиріччя тому, коли захопився керамікою. Його глазуровані, теракотові чи емальовані образи рибалок, відпочивальників, торговців, танцюристів, простих сільських дядьків справді зачаровують. Вони виконані так, наче автор з любов'ю і по-доброму підсміюється над своїми натурниками, виділяючи й чесноти, й

дрібні вади характерів людей з народу. Були часи, коли Володимир Андрійович пропадав у майстерні з ранку до вечора, виліплюючи по чотиришість фігурок щодня. Він їх і дарував, і продавав за символічною ціною. Тому нині глиняні дітища генічанина розлетілися світом, наче ластівки: одні мешкають у Києві та Москві, другі перебралися до Франції, Німеччини. А серія оригінальних робіт, присвячена побуту й культурі українських євреїв, прописалася у кількох поціновувачів з Ізраїлю.

Та нині, на жаль, кераміку довелося відкласти до кращих часів. Раніше глину кераміст обпалював у власній електричній печі, а зараз кіловати настільки подорожчали, що довести роботу до пуття, ввімкнувши цю піч, до трьохсот гривень коштує. А зі своєю скромною зарплатнею керівника гуртка дизайну на Станції юних техніків такі витрати Володимир Шпак уже не тягне. Ліпити з глини він, звичайно, продовжує, та це вже не те. На сирому матеріалі й фарби тьмяніші, й фігурки тріскаються, щойно підвищиться рівень вологи.

А ще — не до звичного іскрометного гумору зараз художнику: не виникає бажання жартувати над персонажами новітніх часів. Війна — не привід для жартів, навіть втілених у глину. «Те, що зараз відбувається, — велика трагедія для наших народів, і російського, і українського», — сумно каже митець.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

На знімках: кераміка Володимира Шпака.

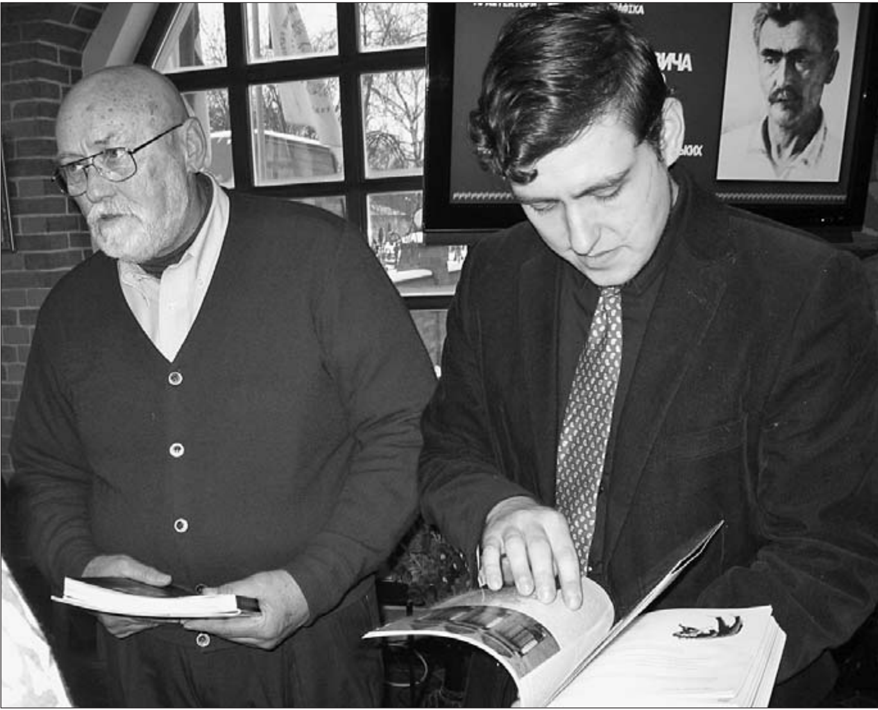
Фото з особистого архіву Володимира Шпака.

Музей родини Кричевських поповнився експонатами

Нашу гончарну столицю — селище Опішня на Полтавщині — вкотре відвідали внук видатного митця Василя Кричевського та його правнук.

Перший з них, Василь Лінде-Кричевський, живе у США, другий, Василь Лінде-Дункан, — у Венесуелі. Однак на історичній батьківщині свого знаменитого предка батько і син, також вправні майстри живопису, дизайну та кераміки, останнім часом бувають практично щороку. І неодмінно заїжджають у майже рідну їм Опішню. Тут, у відбудованому приміщенні колишнього земського гончарного навчально-показового пункту (тепер його називають «будинком Кричевського-Лебіщака»), віднедавна вгніздився Музей мистецької родини Кричевських.

Роль пана Лінде-Кричевського у створенні цього закладу була фактично вирішальною. Адже більшість експонатів привіз в Україну й подарував музею саме він. Василь Іванович і далі поповнює його фонди. Цього разу передав на постійне зберігання копії світлин, документів, публікацій з архіву своєї двоюрідної сестри, американської художниці українського походження Катерини Кричевської-Росандич.

Василь Лінде-Кричевський і його син Василь Лінде-Дункан у Музеї мистецької родини Кричевських в Опішні.

Усе це істотно доповнює наші уявлення про спадщину розкиданої по всьому світу унікальної мистецької родини, фундатором якої став засновник українського національного стилю в образотворчому мистецтві Василь Григорович Кричевський. Сьогодні його внук робить усе для того, щоб левова частка безцінного скарбу повернулася в Україну. Коли працівники музею в Опішні запитали Василя Лінде-Кричевського, чи не страшно було їхати на батьківщину діда, коли тут війна, він відповів: «Так, сьогодні Україна інша. Та саме настав той час, коли до неї треба приходити».

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

Фото з архіву автора.

ХРОНІКА

Пропаганда: за і проти

Львівський форум видавців, що традиційно відбудеться у вересні, цього року пройде під гаслом «Культура vs пропаганда». Таку саму назву має і унікальний культурологічний проект, який стартує в Києві вже 28 січня. Проект «Культура vs пропаганда» створено Громадською організацією «Форум видавців» спільно з Благодійним фондом «Фундація Дарини Жолдак».

В його основі — серія дискусій, кожна з яких порушуватиме одну з тем: література, мистецтво, історія, кіно, освіта тощо.

У сучасному інформаційному просторі ми як ніколи відчуваємо прояви різноманітних маніпуляцій і впливів. А як має реагувати на них культура? Коли мистецтво стає головною зброєю проти пропаганди, а на яких етапах історії підтримує пропаганду? Як допомогти суспільству відрізняти правду від брехні за допомогою культурних практик і розвитку критичного мислення? Відповіді на ці та багато інших запитань шукатимуть спікери проекту.

Дискусії транслюватимуть у прямому ефірі на телеканалі «1+1».

28 січня відбудеться перша дискусія між відомими українськими письменниками Іреною Карпою та Любком Дерешем. Тема дискусії — пропаганда в літературі. Модератор зустрічі — письменниця Лариса Денисенко.

Вл. інф.

Барви авторської пісні

Творчий вечір авторської пісні в рамках роботи «Музичної вітальні» пройшов у Кіровоградському обласному художньому музеї.

Прозвучали найкращі пісні минулого року у виконанні бардів Андрія Шульги, Михайла Радкевича, Павла Золотарьова, тріо «Друзі» та керівника клубу авторської пісні та поезії «Байгород» Віктора Холявка (ініціатор та організатор програми).

Ліричні романси «Рокова зустріч», «Дощ і я», «Забута гітара», «Під звуки романсу», патріотичні, сповнені гордістю за Україну твори «Пісня про Кіровоград», «Під лежачий камінь вода не тече», «Карпати», «Лелеки над Прип'яттю», «Господи, помилуй Україну...» та, в спільному з глядачами виконанні, «Пісня не прощається з тобою» й «Щасливий Новий рік» (в перекладі на українську) створили надзвичайну атмосферу вечора і залишили незабутні враження.

Долучилися до творчої акції також обласне літературне об'єднання «Парус» та обласна організація Об'єднання болгар «Нашите хора».

В організаторів та учасників творчого вечора ще багато планів.

Леся ДМІТРІЄВА, науковий співробітник відділу науково-просвітницької роботи музею.

На знімку: цей костюм, пошитий активісткою «Нашите хора» Штирьовою Земфірою Іванівною, теж був як пісня!

Фото надане музеєм.

«2015 рік стане майданчиком для проведення повномасштабної реформи медичної галузі. Медицина стане відкритою системою, доступнішою і набагато якіснішою для всього населення» — *міністр охорони здоров'я України Олександр КВІТАШВІЛІ*

Для повного щастя не вистачало лише... впорядкувати виробництво альбуміну?

На Кіровоградщині потерпають від нестачі альбуміну чи неможливості його придбання через високу ціну.

На своїх шпальтах «Голос України» звертався до читачів із проханням про допомогу Антоніні Партем, якій після пересадки нирки потрібна систематична повна заміна крові. Саме розчин альбуміну (препарат, який виготовляється з крові) допомагає дівчинці в лікуванні гломерулонефриту. Та от кошти в родини закінчилися, і Тоні перестали переливати цей препарат. Один з аргументів медиків: «Немає реєстрації препарату, тому немає розчину альбуміну». Коли вона буде — не знають...

Як з'ясувалося, альбумін роками виготовляли в Кіровограді, в комунальному закладі «Кіровоградська обласна станція переливання крові», і безперебійно постачали для всіх потреб медичної галузі області. І возити його на Кіровоградщину, наприклад, з Києва, потреби не було. Але віднедавна віддавати його хворим не можна. Дивно, але хтось раптом вирішив, що дозвіл на його виробництво має подорожчати в рази, а умови для цього мають бути створені мало не царські. Але ж без нього помирають люди?! Так. Та то вже не чиновницькі турботи.

Сьогодні ремонт — завтра ліки. Завтра ремонт — післязавтра ліки...

Наприкінці 2011 року в комунального закладу «Кіровоградська обласна станція переливання крові» закінчувався термін дії реєстраційного посвідчення (видається Державною службою з лікарських засобів), яке дозволяло виготовлення препарату. Усе, що треба було зробити для подовження терміну дії дозволу, — це зібрати пакет документів (які в комунальному закладі вже були) та оплатити оформлення. Спочатку виникли проблеми саме з останнім.

«Ми 16 місяців просили 40 тисяч гривень (!), щоб оформити перереєстрацію», — розповів головний лікар станції Сергій Кіба. Свою заяву із проханням про фінансування адміністрація КЗ «КОСПК» направила до департаменту охорони здоров'я ОДА, а той у свою чергу мав би винести це питання на розгляд Кіровоградської обласної ради, в руках якої зосереджено відповідні фінансові важелі. Та поки чиновники розбиралися з паперами (саме це зайняло аж 16 місяців), ціна за перереєстрацію дозволу на виробництво зросла із 40 до 80 тисяч гривень. Таких коштів станції ніхто не дав.

— Через нестачу коштів ми пропустили момент перереєстрації, — розповіла головний бухгалтер станції Наталія Чуленко. — А вже з квітня умови стали жорсткіші та й ціна знову зросла. Спочатку реєстрація на альбумін коштувала 80 тисяч гривень, потім — 110 тисяч, а тут раптом — політична ситуація в країні. Тож, ураховуючи 65-ту постанову Кабміну про тотальну економію, ми ці кошти тим паче не отримаємо.

Але проблема не лише у грошах. Нові умови реєстрації вимагають наявності для виробництва приміщення європейського рівня і проведення доклінічних та клінічних випробувань. Цього в комунальному закладі немає. Але ж, незважаючи на відсутність євроремонту, багато років тут виготовляли якісний розчин альбуміну, який безплатно рятував життя тисячам хворим у лікувальних закладах усього регіону.

За наявних нормальних умов фахівці станції з виробництва препаратів крові у своїй роботі керуються технічною документацією, де прописано кожен крок роботи, починаючи з підготовки сировини та персоналу й закінчуючи вихідним продуктом. Усі процеси контролює відділ технічного контролю. Окрім того, КЗ «КОСПК» має єдину в області лабораторію, де виготовлені з донорської крові препарати додатково перевіряють на наявність пірогенів і рівень токсичності. Тобто коли розчин альбуміну потрапляє до лікарень, він відповідає всім вимогам чинної нормативної документації. Жодних претензій.

Однак кажуть: закон для всіх один. І що з того, що він значно погіршує становище людей?! Більше того — призводить до катастрофічних наслідків для здоров'я громадян...

Комунальний заклад «Кіровоградська обласна станція переливання крові» має також пройти акредитацію. Серед документів визначальним є дозвіл від санепідемслужби, який підтвердить матеріальну готовність станції до заготівлі крові та виробництва препаратів крові. А такого дозволу не може бути, адже приміщення станції вимагає капітального ремонту. Її персонал намагається власними силами підтримувати його в гідному стані, але час бере своє.

Як стверджує директор департаменту охорони здоров'я Кіровоградської ОДА Олег Рибальченко, про цю проблему він знає і намагається її розв'язати. «Ми підготували проектно-кошторисну документацію, розпочали перший етап, який, на жаль, не завершився у зв'язку з подіями в країні — 65-та постанова Кабміну про тотальну економію державних коштів обмежила капітальне будівництво і зупинила його», — пояснює посадовець.

Щоб оцінити умови роботи обласної станції переливання та якість обслуговування донорів, Ольга Ткаченко вирішила здати кров.

Паперові махінації монополістки донорської крові. Їх би взяти та скасувати...

Отже, після перипетій із потрійним зростанням цін на перереєстрацію в Україні значно скоротилась кількість центрів крові, які нині мають дозвіл на виготовлення альбуміну. Як стало відомо журналістам із компетентних джерел при Міністерстві охорони здоров'я, ускладнена процедура була запроваджена для того, щоб ліквідувати регіональні центри крові і зосередити виробництво низки життєво важливих препаратів (як от альбумін) у новому центрі — в Білій Церкві.

«Богатирьова заганяла все під свого синочка, який будував завод із переробки донорської крові у Білій Церкві (під Києвом). Унаслідок цього виробництво препаратів крові передалося б до рук одного власника. А кров — це великі гроші. Ще рік-два тому пазли Богатирьової складалися красиво: син будується, центри по Україні один за одним втрачають дозволи, монополія стає дедалі реальнішою. А що в результаті? Тепер альбуміну немає, а цю даму розшукують», — каже джерело.

Цю неофіційну інформацію з уст представників міністерства підтверджують співробітники комунального закладу: «Перепони для реєстрації створювались для того, щоб монополізувати виробництво препаратів крові в Україні. Ці та інші дива в медицині пов'язані з іменем колишнього міністра охорони здоров'я Раїси Богатирьової. У галузі трансфузіології в неї були свої плани — створити єдине виробництво, де буде відпрацьовано механізм виготовлення та продажу препаратів крові. На виїзній колегії Міністерства охорони здоров'я в серпні 2013 року в Луганську заступники міністра психологічно підготували керівників департаментів охорони здоров'я і головних лікарів центрів крові до того, що невдовзі кров будуть звозити до єдиного центру».

Офіційним прикриттям для монополізації слугувала версія про зміну правил реєстрації у зв'язку з необхідністю переходу на виробництво, стандартизоване міжнародною системою ISO.

Альбумін є! Але не всім по кишені...

Які «покращення» принесла в життя українців зміна правил реєстрації? Наприклад, раніше альбумін передавався хворим безплатно, а тепер його треба купувати. І дозволити собі таку покупку може далеко не кожен: один флакон препарату коштує від 500 гривень, а скільки таких флакончиків потрібно для курсу лікування — невідомо. Як кажуть, в Україні дешевше одразу померти, ніж лікуватися.

У Кіровограді, наприклад, обласна лікарня безплатно забезпечує альбуміном пацієнта лише першу добу. Тобто якщо людину, наприклад, збила машина, вона лежить без свідомості і біля неї немає родичів, то лікарі можуть виділити їй флакон-другий розчину альбуміну. Проте, коли з'являються родичі постраждалого, лікувальний заклад просить повернути вартість препарату, щоб поповнити запас для іншого пацієнта. Для подальшого лікування хворий самостійно купує розчин альбуміну, як і будь-який інший лікувальний препарат.

Журналісти намагалися з'ясувати, скільки осіб на Кіровоградщині потребують розчину альбуміну. З'ясувалося, що це страшенна таємниця. Але якщо врахувати, що цей препарат призначають практично кожному, хто потрапляє на операційний стіл, то рахунок переходить з одиниць (як от вже згадана Тоня Партем, кошти та сам розчин якій доводилося терміново шукати благодійним організаціям, щоб дитина не померла) на сотні. Але, як повідомляють працівники лікарні в неформальній обстановці, цим сотням державний альбумін вкрай рідко перепадає.

Проте директор департаменту охорони здоров'я Кіровоградської ОДА Олег Рибальченко запевнив: Кіровоградська область повністю забезпечена препаратами та компонентами крові: компоненти виготовляють у нас на станції, препарати привозимо з інших областей. Проблем із поставками немає, питання у вартості. Наприклад, людині потрібно під час реанімаційних заходів 10 флаконів, а вартість одного — 500 гривень...».

У департаменті запевняють: проблем із поставками препаратів крові немає. І це справді так. Просто не всім по кишені насолодитися цією (страшно сказати) розкішшю. Яскраві флакони припадають пилом на поличках аптек, красуючись захмарними цінниками, тоді як повинні рятувати життя. Наразі вирішення питання виробництва альбуміну в Кіровоградській області зупинилось під приводом економії державних коштів. Але ситуація складається так, що, заощаджуючи певні державні кошти (не надто й великі в масштабах держави), витрачається в рази більше грошей хворих людей. Їх здоров'я піддається постійному ризику.

Отже, ремонт станції — справа недешева. Аж ніяк не дешевий і дозвіл на виробництво життєво необхідного препарату. А найдорожча — чиновницька байдужість, адже саме вона гальмує налагодження механізму постачання безплатного (!) альбуміну.

І справа не вирішиться, поки не зачепить когось персонально? Не дай Бог!

Ольга ТКАЧЕНКО,
Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.
Фото з архіву О. ТКАЧЕНКО.

ДОВІДКОВО

Розчин альбуміну — препарат крові, який виготовлений із донорської плазми та містить альбумінову фракцію плазми крові людини. При введенні в судинне русло він поліпшує кровоток, оскільки залучає та утримує рідину з позасудинного простору, що підвищує та стабілізує кров'яний тиск. Розчин також поповнює дефіцит плазмових білків у разі зниження їх кількості в організмі людини. Цей препарат зменшує в'язкість крові, дезагрегує еритроцити та покращує циркуляцію крові в найдрібніших судинах органів та тканинах людського організму, виконує дезінтоксикаційну функцію, зв'язуючи токсичні речовини та продукти обміну клітин і транспортуючи їх до органів виділення.

У охорону здоров'я Закарпаття Світовий банк інвестує шість мільйонів доларів

Фахівці-медики й науковці детально аналізували підготовчий етап реформування медичної галузі Закарпаття. Обговорювали реалізацію проекту «Поліпшення охорони здоров'я на службі у людей», який фінансуватиме Світовий банк і втілення якого заплановано на початок другої половини наступного року.

Намічено, що майже 6,5 мільйона доларів Світовий банк виділить для покращення кардіологічної допомоги. Закарпаття долучиться майже півмільйоном доларів. Кошти інвестуватимуть у придбання обладнання, проведення семінарів та тренінгів для медичного та адміністративного персоналу, комп'ютерну техніку та програмне забезпечення для ведення електронного реєстру пацієнтів, закупівлю 24 автомобілів «швидкої допомоги». Зокрема, в Хусті на базі центральної райлікарні буде облаштовано катетеризаційну лабораторію (вона стане філією облкардіодиспансеру), яка допоможе рятувати людей від інфаркту та його ускладнень. В Ужгороді таку допомогу вже успішно надають, але ж із деяких гірських районів встигнути доправити пацієнта до обласного центру протягом 2—3 годин проблематично. Тому саме до Хуста оптимально транспортувати хворих із Рахівського, Тячівського та самого Хустського районів.

ІНФОРМАЦІЯ
облуправління охорони здоров'я:

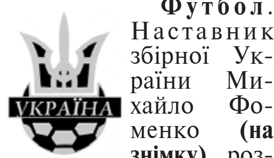
Хвороби кровообігу — на першому місці за поширеністю в краї (668 865 закарпатців мають серцево-судинні недуги), і саме вони зумовлюють дві третини смертей та третину випадків інвалідності. Основні проблеми — поширеність гіпертонії, атеросклерозу та ішемічної хвороби серця. У 2013 році в області від серцево-судинних захворювань померли 7 601 особа, але це менше, ніж у 2012-му.

Кардіологічна допомога для закарпатців стала доступніша, зокрема, завдяки цілодобовій роботі рентген-хірургічного відділення облкардіодиспансеру, де здійснюють майже весь спектр малоінвазивних втручань.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Ці та інші дива в медицині пов'язані з іменем колишнього міністра охорони здоров'я Раїси Богатирьової

На порядку денному матч з Іспанією

Футбол. Наставник збірної України Михайло Фоменко **(на знімку)** розповів «СЭ» про плани підготовки до першого матчу 2015 року. До речі, він відбудеться в березні проти Іспанії. Перед цим наша команда проведе перший офіційний підготовчий збір.

— Либонь, відром крижаної води на голову стала домашня невдача у стартовому відбірному поєдинку Євро-2016 від словаків. Але тоді на ту гру не змогла вийти майже половина складу...

— Такого в моїй тренерській кар'єрі раніше не траплялося. Бувало, що з різних причин не могли зіграти один або два футболісти. Ну, максимум, три.

— Однак за матчем зі словаками пішли поспіль три перемоги: над Білоруссю, Македонією та Люксембургом. І настрій поліпшився. І тон у ЗМІ різко змінився. Чи не зарано заговорили про варіанти виходу з групи?

— Не тільки я — будь-який тренер вам скаже, що по ходу турніру шанси є завжди. Навіть коли їх практично немає.

— Чи можете сказати щось про контрольні зустрічі збірної?

— На жаль, щось конкретне не скажу. Але робота в цьому напрямі ведеться. Точно те, що контрольні поєдинки проведемо в конкретні дні, визначені ФІФА.

— Підготовка наших провідних команд до весняної частини сезону тепер у розпалі. Чи збираєте інформацію про готовність футболістів — кандидатів до збірної?

— Звичайно, збираємо. До березня маємо ще багато часу, тому є можливість ретельно вивчити стан кожного гравця. До речі, ми асистентами плануємо побувати на зборах провідних клубів. Нині «Динамо», «Шахтар» і «Дніпро» готуються у різних країнах, але на наступному етапі вони перебуватимуть в Іспанії. Наскільки мені відомо, дислокуватимуться команди неподалік одна від одної, що дозволить мені й моїм помічникам стежити за роботою кандидатів. Додаткову інформацію отримаємо, коли наші колективи в лютому зіграють матчі в єврокубках.

— Молодіжна збірна України нині готується в Туреччині, де візьме участь у міжнародному турнірі. Скільки виконавців з цієї команди привертає вашу увагу?

— Річ у тім, що майже всі вони — новобранці. Один із моїх асистентів спеціально вирушить до Туреччини й подивиться кілька матчів нашої «молодіжки». А ще ми достатньо багато спілкуємося з тренером команди (U-21) Сергієм Ковальцем. Отже, інформації матимемо достатньо.

— Ваші підопічні проводили канікули в теплих краях. А як відпочили ви?

— Обійшлося без поїздок, по-домашньому. Новий рік і різдвяні свята за традицією провів у рідних Сумах. У році, що настав, роботи вистачає, от і мотаюся постійно між Сумами й Києвом. Сісти за кермо й подолати цю відстань для мене не проблема. Понад те, це вже стало звичкою.

Фото з архіву «Голосу України».

Коньков не піде на вибори президента ФФУ

Федерація футболу України отримає нового президента.

Як стало відомо «Футбол NEWS», діючий президент організації Анатолій Коньков не балотуватиметься на майбутніх виборах.

Нагадаємо, позачерговий Конгрес ФФУ, на якому відбудуться вибори президента, заплановано на 6 березня. За місяць до того завершиться термін реєстрації кандидатів.

Раніше повідомлялося, що Ярослав Грисьо, Олег Печорний, Маркіян Лубківський, Сергій Харченко, Владислав Ващук і Андрій Павелко будуть боротися за крісло президента ФФУ.

Можемо зіграти з Тунісом

Збірна України може провести контрольний матч із Тунісом 31 березня. Про це розповів глава правління УФІ Володимир Лашкул.

— Серед європейських команд вибір для України нині зводиться до дев'яти збірних — Бельгії, Шотландії, Португалії, Данії, Австрії, Швейцарії, Греції, Італії і Чехії. З усіма федераціями цих країн ми ведемо перемовини, — сказав він. — Але якщо говорити про 31 березня, то найближче до підписання контракту щодо проведення контрольного поєдинку в цей день ми знаходимося з командою з Африки — Тунісом. При цьому йдеться про те, щоб матч відбувся в Україні...

Також стало відомо, що в червні може відбутися контрольна зустріч зі збірною Бельгії.

Коноплянка залишається в «Дніпрі»

Виконавчий директор «Дніпра» Андрій Русол повідомив про те, що лідер команди Євген Коноплянка залишається гравцем дніпропетровського клубу. «Ніхто Коноплянку не продає. Він залишається в нашому клубі», — коротко пояснив Русол.

Нагадаємо, раніше в багатьох ЗМІ повідомлялося про те, що Коноплянкою були зацікавлені італійські й англійські клуби.

Ціну на гравців завищено

— Річ не так у грошах. Навіть із наявними бюджетами можна створити боєздатні команди. В Україні була занадто завищена ціна на футболістів, які ледве по м'ячу влучають, — сказав відомий футбольний менеджер Дмитро Селюк. — Враховуючи відкоти та інші маніпуляції керівниками певних клубів, трансферна вартість стає надутою. Але зараз ситуація переглядається й на чолі всієї діяльності ставиться результат.

А то футболістів доводиться відпускати по меншій вартості, ніж на них було витрачено, — замість того щоб заробити на трансферах. При цьому українські гравці залишаються незатребуваними в Європі. А от коли в нас почнуть тверезо оцінювати футболістів, це буде плюс для українського футболу.

Працевлаштувався за океаном

Екс-нападник та тренер тернопільської «Ниви» Ігор Яворський погодився очолити канадський клуб — «Атомік Селект» з Торонто. Ця команда бере участь у місцевій Canadian Soccer League, а президентом цього клубу є українець Ігор Прокипчук.

Додамо, що Ігор Яворський торік покинув тренерську роботу в тернопільській «Ниві» і до цього часу був без команди. А з 1 лютого приступає до роботи за кордоном. Повідомляється, що Яворський планує запросити до «Атомік Селект» кількох екс-футболістів «Ниви» — Михайла Басараба, Ігоря Мельника, Василя Шпука.

Контрольний матч

«Металіст» (Україна, Харків) — ЦСКА (Болгарія, Софія). 1:2. Голи: Кобін, 44 (п) — Рібейро, 38, Йоагім, 84.

«Металіст»: Дишленкович (Сидоренко, 62), Кобін (Кулаков, 55), Новак (Березовчук, 57), Пшеничних, Осман, Краснопьоров (Костюк, 62), Шарпар (Ткачук, 62), Бобко (Давидов, 57), Едмар (Калюжний, 62), Болбат (Радченко, 46), Гоменюк (Ребенок, 46).

У НОМЕР

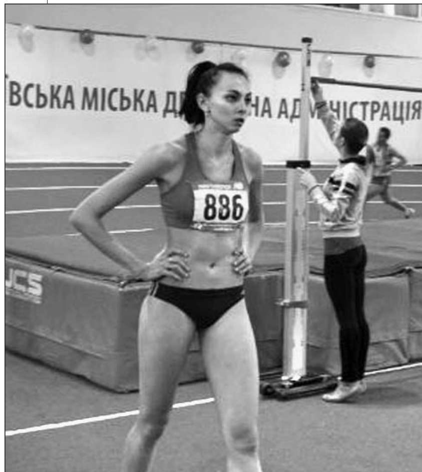
Вісті звідусіль

Баскетбол. Офіційний сайт Міжнародної федерації баскетболу (FIBA) опублікував розклад матчів Євробаскета-2015, уточнивши час початку матчів. Збірна України на континентальній першості 5 вересня стартує матчем проти одного з лідерів своєї групи (D) — команди Литви (початок зустрічі о 21.30).

6 вересня (21.30) українці зіграють з чехами, 7 вересня (21.30) — з естонцями, 9 вересня (18.30) — з латишами, 10 вересня (15.30) — з бельгійцями.

Легка атлетика. 21 лютого 2014 року в Сумах на чемпіонаті України у приміщеннях киянка **Ірина Геращенко (на знімку)** виграла змагання зі стрибків у висоту з результатом 1 м 95 см.

Минув майже рік і на адресу ФЛАУ надійшов лист з Європейської атлетичної асоціації. У ньому повідомляється, що ЄАА після процедури ратифікації визнала, що Геращенко відтепер — рекордсменка Європи серед юніорок у стрибках у висоту.

Європейська асоціація найближчими днями надішле до офісу Федерації легкої атлетики України пам'ятну нагороду, яку керівництво ФЛАУ в урочистій обстановці вручить Ірині.

Фото ФЛАУ.

Фігура Мануеля Нойєра буде виставлена в Музеї мадам Тюссо

Воротар мюнхенської «Баварії» і національної збірні Німеччини Мануель Нойєр буде увічнений у восковій скульптурі. Фігура футболіста наступного тижня буде виставлена в Музеї воскових фігур мадам Тюссо у Берліні.

Сам чемпіон світу 2014 року зізнався, що пишається цим. «Для мене це велика честь. Хвилююся з приводу того, який вигляд матиме фігура».

КУРІНЬ

№ 12 (6016) СУБОТА, 24 СІЧНЯ 2015

Сьогодні в Україні хмарно, місцями туман, на заході помірний мокрий сніг і дощ. Вітер південно-східний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 2 тепла, у східному регіоні 6—11 нижче нуля, на півдні та заході 2—4 тепла. Удень від 2 морозу до 3 тепла, на сході 3—8 морозу, на крайньому півдні до 12 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 24 СІЧНЯ

1941. Народився Юрій Покальчук — український письменник, перекладач, науковець. **1981.** Повідомлялося про відкриття Інституту проблем моделювання в енергетиці АН УРСР. **1991.** Пішов із життя Гаврило Пошивайло — один з творців української народної кераміки другої половини XX століття, представник опішнянської школи художньої кераміки, заслужений майстер народної творчості Української РСР (1989). **1997.** У Києві завершився «круглий стіл» директорів регіональних відділень Корпусу миру США в країнах Європи та Азії. У «круглому столі» взяли участь представники Корпусу миру з України, Вірменії, Молдови та Росії.

На ринку демократії

Сьогодні все купують ті, хто сам продався.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ніщо...

☞ **Ніщо** так не псує достойних громадян, справжніх патріотів і взагалі приємних людей, як участь у розподілі бюджетних коштів...

☞ **Ніщо** не вимагає такої рішучості і самовіддачі, філігранної техніки і безумовного таланту, розумного ризику і точного розрахунку, як полум'яне слово до народу про боротьбу з корупцією. Тільки не зараз і не в нашому колгоспі...

☞ **Ніщо** не тішить опозицію так, як сварки у владі, і ніщо не тішить владу, як те, що її сварки покажуть по телевізору...

☞ **Ніщо** не коштує так дешево і не приносить стільки користі, як своєчасний перехід від дірявих труб і розбитих доріг до теми антинародної суті Міжнародного валютного фонду...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

СЛОВНИЧОК—ЖАРТІВНИЧОК

Тирорист — бандит, який не тільки тероризує населення, а й краде чуже добро.

Фрік — загадкова країна—член БРІКС із замашками геополітичного божевільного.

Буцекнигарня — бібліотека в тюрмі.

Хамаска — посмертна маска хама.

Мажордом — особняк мажора.

Бакенбарди — бакенщики, що захоплюються авторською піснею.

Подєльнік (*рос.*) — майстер виробів.

Мздержкі (*рос.*) — витрати, що включені в данину хабарника.

Супостат — статистика виробництва та споживання перших страв.

Гріховодник — лісовик/водяник.

Палата лордів №6 — палата в психлікарні, в якій утримуються хворі з манією величі.

Увійти в положення — завагітніти.

Борис РЕВЧУН.

УСМІШКА

Така біда

Сказати влучно
Гриць мастак,
Хоча й неговіркий
на вид:
— Ніколи не буває
так,
Щоб все виходило...
як слід!

А у словах Кіндрата
гнів:
— Така біда, що...
Боже, збав!
Бо позавчора недопив,
А от учора —
перебрав...

Володимир ДАНИК.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Права особи неосяжні, як і Радянський Союз з його постійними «покращеннями».***

☞ ***Поспішай робити добро, зло не любить чекати...***

☞ ***Доброта часто віддає фальшем, тільки зло натуральне і «чесно» підле.***

☞ ***Цікавинка: з допомогою керівних повноважень легше будувати «хатинки» і красти землю, будматеріали і наймати «щасливих» рабів.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОШКА ПОШАНИ

Курс паніки

Валерія Гонтарєва, глава Нацбанку:

— Валюту купувати не треба. Бо кожен, хто хоче купити валюту, — створює паніку.

Від чергового:

— Пам'ятаєте, коли ви власною персоною пішли купувати 200 доларів? Валюта так тоді вас злякалася і запанікувала, що досі ніяк не прийде до тями.

Виняток із правил

Олександр Стубб, прем'єр-міністр Фінляндії:

— Росія не хоче дотримуватися правил, вона хоче їх створювати.

Від чергового:

— Нічого, у будь-якого правила є виняток. Скажімо, лінія Маннергейма, Афганістан або аеропорт «кіборгів»...

Окопна вишка

Юрій Береза, народний депутат, комбат батальйону «Дніпро» (реагуючи на заяви лідера Опозиційного блоку Юрія Бойка, що вони підтримають закон про мобілізації, якщо Верховна Рада в повному складі піде на фронт):

— Я готовий узяти всіх 40 із лишком депутатів фракції Опозиційного блоку у свій підрозділ для копання окопів на передньому краї...

Від чергового:

— Вони вам накопають! А от запустити рити окопи «вишки Бойка» — здається, гарна ідея. Нарешті вони попрацюють на країну.

Облиза

Нестор Шуфрич, народний депутат від Опозиційного блоку (проти мобілізації і не вважає «ДНР» і «ЛНР» терористами):

— У нас немає війни з Росією. Ми в них газ купуємо й поставляємо цукерки в армію РФ.

Від чергового:

— Навіщо їм цукерки? Достатньо й того, що ви їх облизуєте...

Ціна патріарха

Кирило, Патріарх Московський і всієї Русі:

— А хто знає ціну долара? У багатьох є таке враження, що взагалі ціна символічна.

Від чергового:

— І на цьому слові Патріарх Кирило подивився на свій символічний швейцарський годинник фірми Breguet. Настав час їхати до свого кумира — богоугодного Володимира Володимировича.

Країна чекає своїх героїв

Олександр Турчинов, секретар РНБО:

— Я повністю підтримую цей проект закону, сподіваюся, Верховна Рада проголосує найближчим часом цей закон, і в першу чергу ми будемо призивати тих народних депутатів, які привселюдно дуже опікуються жителями Донбасу, а насправді працюють на іншу країну, яка проводить агресивні дії проти України.

Від чергового:

— З нетерпінням чекаємо появи на Донбасі штурмового загону «Нестор».

Проблемне слово

Віталій Мілонов, депутат Законодавчих зборів Санкт-Петербурга:

— У Росії немає геїв. у нас є інше слово для цієї проблеми.

Від чергового:

— Невже це те слово, яке скандують усі вболівальники на футбольних стадіонах: ...ло!

Мачо

Йосип Кобзон, співак, депутат Держдуми РФ (про В. Путіна):

— Так він уже давно вдруге одружився... Так. Він на Росії одружився. А що поробиш, якщо для нього, крім Росії, нікого не існує.

Від чергового:

— Здається, однак, що в нього все-таки хтось є на стороні. Інакше навіщо було приватизувати Крим? Це психологія старого ловеласа: так, я миршавенький мачо, але в мене є хатинка на березі моря!

Мал. Георгія МАЙОРЕНКА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Людмила КОХАНЕЦЬ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Наталія ЯРЕМЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 39676

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

